

يېڭى رۇبائىيلار

مىللەتلەر نەشرىياتى

يېڭى رۇبائىيلار

تۈزگۈچى: تېمىچان ئېلىمىيۋ

ھەممەتلىك نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىر: سەمەت دۇگايى
مەسئۇل كوررېكتور: رىشىت ۋاھىدى

يېڭى رۇبائىيلار

تۈزگۈچى: تېيىپجان ئېلىيېۋ

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى
شىنخۇا كىتابخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلدى
مىللەتلەر باسما راۋۇتىدا بېسىلدى

1988 - يىل 10 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى

1988 - يىل 10 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 0.74 يۈەن

مۇندەرىجە

تېيىپجان ئېلىپۇ

(1) كىرىش سۆز

ئابدۇرەھىم قاسىم

(1) ئون تۆت رۇبائىي

ئابدۇرەھىم ئۆتكۈر

(5) يىگىرمە توققۇز رۇبائىي

ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر

(12) ئىككى رۇبائىي

ئابدۇسەمەت خېلىل

(13) ئىككى رۇبائىي

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت ئىمىن

(14) ئالتە رۇبائىي

ئابدۇكېرىم خوجا

(16) ئون سەككىز رۇبائىي

ئابدۇكېرىم مەخسۇت

(21) ئون بىر رۇبائىي

ئابدۇللا ساۋۇت

(24) ئۈچ رۇبائىي

ئابدۇللا سۇلايمان

- (25) ئۈچ رۇبائىي
ئابدۇۋەلى ئىبابى
- (26) ئىككى رۇبائىي
ئابلەھەت ئابدۇللا
- (27) ئۈچ رۇبائىي
ئابلەھەت ھاجى
- (28) ئۈچ رۇبائىي
ئابلەز ھوشۇر
- (29) ئۈچ رۇبائىي
ئابلەز ئۆمەر
- (30) ئىككى رۇبائىي
ئابلەكسىم خېۋىر
- (31) ئىككى رۇبائىي
ئارسلان
- (32) يەتتە رۇبائىي
ئەرشىدىن تاتلىق
- (34) ئۈچ رۇبائىي
ئەنۋەر ئابدۇرەھىم
- (35) ئىككى رۇبائىي
تۇردى سامساق
- (36) توققۇز رۇبائىي

تېنىچان ئېلىپىۋ

ئوتتۇز رۇبائىي (39)

تىرىك

ئىككى رۇبائىي (46)

چاپپار ئەمەت

ئىككى رۇبائىي (47)

جېلىلى

ئۈچ رۇبائىي (48)

ر. جارى

ئۈچ رۇبائىي (49)

رەخم قاسم

ئىككى رۇبائىي (50)

روزى سايىت

ئون ئىككى رۇبائىي (51)

روزى نىياز

ئۈچ رۇبائىي (54)

رىشت مەخسۇت

ئۈچ رۇبائىي (55)

زوقمەن

ئىككى رۇبائىي (56)

سادىن سادىر

ئىككى رۇبائىي (57)

- سەلەي قاسىم
(58) سىر رۇبائىي
سەمەت دۇگايلى
(59) ئون بىر رۇبائىي
سەپىدىن ئەزىزى
(62) يىگىرمە بىر رۇبائىي
غەنىزەت غەنىيۇرانى
(68) ئىككى رۇبائىي
قادىر ھاپىز
(69) ئۈچ رۇبائىي
كېرەم مەجىت
(70) ئۈچ رۇبائىي
ماخمۇت زەيىدى
(71) ئىككى رۇبائىي
ماخمۇت مەھەممەت
(72) ئالتە رۇبائىي
مەھەممەت رەھىم
(74) ئون يەتتە رۇبائىي
نەمەت ناسىر
(78) بەش رۇبائىي
ھاكىم جاپپار
(80) بەش رۇبائىي

ھوشۇر ئىبراھىم

ئىككى رۇبائىي (82)

ئوسمانجان ساۋۇت

بەش رۇبائىي (83)

ئىمىن تۇرسۇن

ئۈچ رۇبائىي (85)

ياسىن خۇدا بەردى

يەتتە رۇبائىي (86)

كىرىش سۆز

تېيىچان ئېلىيۇ

رۇبائىي — ئەرەبچە ئاتالغۇ بولۇپ، ئۇ بىر پۈتۈن مۇستەقىل مەزمۇنغا ئىگە تۆت مىسرالىق لىرىك شېئىرىي ژانىرنىڭ نامى. ئۇنىڭدا تۆت مىسرانىڭ ھەممىسى ياكى (ئاز دېگەندە) 1-، 2-، 4- مىسرالارنىڭ قاپىيىداش بولۇشى شەرت قىلىنىدۇ. كلاسسىك رۇبائىيلار كۆپىنچە ئارۇز ۋەزنى ھەزەج بەھرىنىڭ "ئەخرەم" (يەنى "مەفئۇلۇن - مەفائىلۇن - مەفائىلۇ - مەفئۇلۇ - فەئۇل"، "مەفئۇلۇن - مەفئۇلۇ - مەفائىلۇ - فەئۇل"غا ئوخشاش)، "ئەخرەب" (يەنى "مەفئۇلۇ - مەفائىلۇن - مەفائىلۇن - فەئۇل"، "مەفئۇلۇ - مەفائىلۇ - مەفائىلۇ - فەئۇل"غا ئوخشاش) شەكىللىرىدە يېزىلىپ كەلگەن. شۇنداقسىمۇ ھەربىر رۇبائىيدىكى مىسرالارنىڭ ھەممىسى بىر خىل ۋەزىن شەكلىدە يېزىلىشى شەرت قىلىنغان ئەمەس.

رۇبائىي ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدەمۇ ئۇزاق
 يىللىق تارىخقا ئىگە ژانىر. ئۇ ئۇيغۇر خەلق
 قوشاقچىلىقى ئەنئەنىسى زېمىنىدا ھەمدە
 ئەرەب، پارس رۇبائىيچىلىقى تەسىرىدە
 شەكىللىنىپ تەرەققىي قىلغان. بىز ئۇيغۇر يازما
 ئەدەبىياتى تارىخىدا رۇبائىيىنىڭ دەسلەپكى
 ئۈلگىلىرىنى «قۇتادغۇبىلىك» تىن كۆرىمىز.
 مۇكەممەل رۇبائىي ئۈلگىسىنى بولسا مەۋلانا
 لۇتىفى ياراتتى، ئەلىشىر ناۋائىي ئۇنى
 يۈكسەك تەرەققىياتقا ئېرىشتۈردى. زەلىلى،
 نەۋبەتى، تەجەللى قاتارلىق شائىرلارمۇ
 ئۇيغۇر رۇبائىيچىلىق خەزىنىسىگە مۇھىم
 تۆھپىلەرنى قوشتى، رۇبائىي مىللىي ئەدەبىي
 ئەنئەنىگە ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىۋاتقان
 بۈگۈنكى يېڭى ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭمۇ مۇھىم
 بىر تەركىبىي قىسمى سۈپىتىدە تەرەققىي
 قىلماقتا.

رۇبائىي ئۆز تەرەققىياتى تارىخىدا،
 كۆپىنچە، تەبىئەت ۋە جەمئىيەت ھەققىدىكى
 چۈشەنچىلەرنىڭ، پەلسەپىۋى قاراشلارنىڭ،
 دىداكتىكا-ئەخلاق پرىنسىپلىرىنىڭ، شۇنىڭ-
 دەك سۆيگۈ-مۇھەببەت ھەققىدىكى نازۇك

تۇيغۇلارنىڭ بەدىئىي ئوبرازىنى جىلۋىلەندۈرۈپ كەلدى. ئەنئەنىلىك ئاساسىي تېماتىك مەزمۇنى جەھەتتىن، رۇبائىينى ئەقىلىيە شېئىرى دەپ ئاتاشمۇ مۇمكىن. بىز بۇنىڭ ئەڭ تىپىك ئۈلگىلىرىنى "رۇبائىيچىلىقنىڭ پىرى" دەپ ئاتالغان ئۇلۇغ پارس شائىرى ئۆمەر ھەيىام رۇبائىيلىرىدىن ناھايىتى ئېنىق كۆرىمىز. ئۇ ئۆزىنىڭ نۇرغۇن رۇبائىيلىرىنى ئۆز دەۋرىنىڭ ئەڭ مۇھىم ۋە نازۇك، مۇرەككەپ مەسىلىلىرىگە، بولۇپمۇ "تەقدىر" ھەققىدىكى (مەسىلەن، "تەقدىرسىز قىل تەۋرىمەيدۇ" دېگەنگە ئوخشاش) ھۆكۈمران خۇراپىي ئېتىقادنىڭ بىمەنىلىكىنى، ئاخىرەت ھەققىدىكى ئەپسانىلەرنى پاش قىلىشقا بېغىشلىدى.

مەسىلەن:

ئەزەلدە لېيىمنى يۇغارغىنىدا،
پەيلىمنى بەلگىلەپ قويغانغۇ خۇدا.
ھۆكۈمدىن تاشقىرى ئەمەس گۇناھىم،
خوش، نېچۈن مەھشەردە يېرىدۇ
جازا.

ئەپسۇس، يورۇق ئۆمرۈم قارا تۈن
بولدى،

ئەجەل دەستىدىن كۆپ جىگەر خۇن
بولدى.

ئۇ دۇنيادىن كېلىپ ئېيتىمىدى ھېچكىم،
كەتكەنلەر بېشىدا قانداق كۈن
بولدى ①.

شۇنىڭدەك ئۆمەر ھەييام رۇبائىيلىرىدا
ئەكسىيەتچىل تەسەۋۋۇفنىڭ بۇ دۇنيا (يەنى
رېئال دۇنيا) ۋە ئۇنىڭدىكى ئادەم "ھېچنىمە"
دېگەن سەپسەتسىگە قارشى رېئال ئادەمنى
ۋە ئۇنىڭ رېئال دۇنيادىكى پائالىيىتىنى، رېئال
ئىنسانىي مۇھەببەتنى ئۇلۇغلاش، نادان،
جاھىل زاھىدلار ۋە ئۇلارنىڭ ئالدامچى
سەپسەتە ۋە ھەرىكەتلىرىنى مەسخىرىلەش
ساداسى كۈچلۈك ياڭراپ تۇرىدۇ. ساددا ماتې-
رىياللىق تۈسنى ئالغان بۇ خىل پىكىرلەر ئۆز
دەۋرىدىكى فېئودال-ئىلاھىيەت جاھالەتچىلىك-

① مىسالغا كەلتۈرۈلگەن ئۆمەر ھەييام رۇبا-
ئىيلىرى ئەسلى ۋەزنى بويىچە ئەمەس،
بارماق ۋەزنىدە تەرجىمە قىلىنغان.

كىگە قارشى زور پارتلاش خاراكتېرىگە ئىگە قۇدرەتلىك مەنىۋى گۈلدۈرماما ئىدى. شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، مۇسۇلمان شەرقە-دىكى ئىجتىمائىي تەپەككۈر تارىخىغا مەنسۇپ بولغان بۇنداق زور بۆسۈش رۇبائىدا ئالاھىدە گەۋدىلەندى.

چاغاتاي ئەدەبىياتى تارىخىدىكى مۇھىم بىر بەلگە، ئۇنىڭ تەركىبىدىكى رۇبائىي ژانر-رىنىڭ بىرقەدەر ئىزچىل ئورۇن ئالغانلىقىدا. رۇبائىيچىلىق بۇ ئەدەبىياتنىڭ پىكرىي بايلىقىنى ئاشۇردى، ھۆسننى تېخىمۇ جۇلالاندۇردى. بۇ جەھەتتە ئەلىشىر ناۋائىنىڭ تۆھپىسى ئىنتايىن زور. ئۇ ئۆزىنىڭ نۇرغۇن رۇبائىي-لىرىدا دەۋرنىڭ مۇھىم ئىجتىمائىي تېمىلىرىنى، ئىنسانىيەتكە ئورتاق نۇرغۇن مۇرەككەپ مۇئەمىلارنى مۇتەپەككۈر سەنئەتكارغا خاس ئىقتىدار بىلەن يورۇتۇپ بەردى.

بىز ناۋائى رۇبائىيلىرىنى ئوقۇغىنىمىزدا، ئۇنىڭدا ئۆمەر ھەييام ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نۇرغۇن رۇبائىيچىلارنىڭكىگە ئوخشاش، مەي تەلقىنى كەڭ ئورۇن ئالغانلىقىنى كۆرىمىز. چۈنكى مەي تەلقىنى بۇ خىل شائىرلارنىڭ

غايىۋى - ئېستېتىك قاراشلىرى بىلەن زىچ
 مۇناسىۋەتلىك، جۈملىدىن ناۋايىنىڭ پوئېتىك
 تەسەۋۋۇرىدىمۇ مەي ئاراملىق تېمىسى، بۇنداق
 ئاراملىق، يەنى مەس بولۇش بىلەن مۇرەك-
 كەپ ئىجتىمائىي پالاکەتلەر ئازابىنى سەزمەس
 بولۇۋېلىش، جاھان تەشۋىشلىرىدىن خالىي
 بولۇش خاھىشى، گەرچە پاسسىپ خاھىش
 بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭغا تارىخىي نۇقتىدىن
 قارىغىنىمىزدا، شۇنىڭدەك مەي تەلىقىنى بىر
 خىل پوئېتىك ۋاسىتە دەپ چۈشەنگىنىمىزدە،
 ئۇنىڭ تەكىتىدە يەنىلا جاھالەتكە قارشى ئىسيان-
 كارلىق روھىنىڭ جۇش ئۇرۇپ تۇرغانلىقىنى
 ئېتىراپ قىلماي تۇرالمىمىز. مەسىلەن، بىز
 مۇنۇ رۇبائىيىنىمۇ شۇ نۇقتىدىن چۈشىنىمىز،
 ئەلۋەتتە:

ساقى، بەدەننى غەم تېغى قىلدى
 شىگانى،
 قانم بارى ئاقتى، تۇتما ئۆزەڭنى
 مەئاف.
 تۇتقىل بەدەلى مايە تەھەللەل
 مەيى ساقى،

تا مەس قىلاي غەم قىلاي چېرىكى

بىرلە مەساق ①.

شۇنىڭدەك، ناۋايىنىڭ مەيگە باغلىنىشلىق
نۇرغۇن رۇبائىيلاردا ئاخىرەت ئەپسانىسى ۋە
جاھىل زاھىدلارنىڭ رىياكارلىقىغا قارىتا
ئۆتكۈر، ئاچچىق ئىستىھزا، مەسخىرىلىك دوق
ياڭرايدۇ. مەسلەن:

زاھىد، ساڭا ھۇرۇ، ماڭا جانانە كېرەك،
جەننەت ساڭا بولسۇن، ماڭا مەيخانە
كېرەك.

.....

ئىنسانپەرۋەرلىك، خەلقپەرۋەرلىك ناۋايى
رۇبائىيلارنىڭ مەنىۋى جەۋھىرى. ئۇ ئۆزىنىڭ
”ئادەمنى ئېرسەڭ دېمەگىل ئادەمى، ئانىكىم
يوق خەلق غەمىدىن غەمى“ دېگەن ئۇلۇغ
پىكىرنى رۇبائىيلاردا تېخىمۇ ئىلگىرى سۈرىدۇ.
سەممىيلىك، مەردلىك، ۋاپادارلىق، كەمتەر-

① نەسرى يەشمىسى: بەدىئىنىي غەم تىغى

تەشتى، ھەممە قېنىم ئاقىتى. ساقى،
ئۆزەڭنى قويۇپ، ماڭا بۇ ھالال سەرمايەم
(چىقىم) بەدىلىگە ساپ مەي بەرگىن، مەس
بولۇپ غەم لەشكەرلىرى بىلەن ئېلىشاي.

لىككە ئوخشاش ئالىجاناب ئىنسانىي پەزىلەتكە،
رېئال ئىنسانىي مۇھەببەتكە مەدھىيە چاچقۇسى
چاچىدۇ. رىياكارلىق، خۇشامەتچىلىك، ھەسەت-
خورلۇق، تەمەخورلۇق، مەنەنلىك، ۋاپاسىز-
لىققا ئوخشاش خۇنۇك، رەزىل ئىللەتلەرگە
نەپرەت ئوقنى ياغدۇرىدۇ، مەسخىرە تىغىنى
سانجىيدۇ. قىسقىسى، ناۋايى ئەمەلىي تەجرىبە-
بىلىرىدىن، تۇرمۇشنى مۇتەپەككۇر سەنئەتكار
سۈپىتىدە كۆزىتىشلىرىدىن ھاسىل قىلغان
ئەقلىي يەكۈنلىرىنى رۇبائىي سەنئىتى ئارقىلىق
تېخىمۇ گەۋدىلەندۈرۈپ، ئىنسانىيەتكە بىباھا
پىكىر دۇردانىلىرىنى تەقدىم قىلدى. شۇنىڭ-
دەك ئۆزىدىن كېيىنكى ئۇيغۇر، ئۆزبېك ۋە
باشقا كۆپلىگەن مىللەت شائىرلىرىنىڭ ئىجادىي
تەپەككۇرىغا، جۈملىدىن رۇبائىي ئىجادىيىتىگە
چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتتى. بىز زەلىلى،
نەۋبەتى، تەجەللى رۇبائىيلىرىدىنمۇ بۇ
تەسىرنى ۋە ئۇنىڭ ئىجادىي راۋاجىنى
كۆرىمىز.

رۇبائىي ئۆزىگە خاس شېئىرىي خۇسۇسە-
يەتكە، بەدىئىي شەكىلگە ئىگە. ئۇنىڭدىنمۇ
نازۇك ھېسسىيات، چوڭقۇر تەپەككۇر، باراق-

سان تەسەۋۋۇرغا ئورالغان بولۇشى تەلەپ قىلىنىدۇ. بەزى رۇبائىيلاردا دىداكتىك تەلەپنىڭ تەلەپى بىلەن بىرلىشىپ كېتىدۇ، بەزىلىرىدە تەمكىن روھى يۇمۇرلۇق پافۇس بىلەن جىلۋىلىنىدۇ، بەزىلىرىدە ساددا تەسەۋۋۇردىن چوڭقۇر مەنىلىك ھېكمەت ھاسىل بولىدۇ.

ساددا تەسەۋۋۇردىن چوڭقۇر ھېكمەت ھاسىل قىلىشنىڭ بىر ئۈلگىسى سۈپىتىدە ئۆمەر ھەييامنىڭ مۇنۇ رۇبائىيىسىنى مىسالغا كەلتۈرۈش مۇمكىن:

خۇدا ئۆزى قىلىدىكەن ھەممىنى بىنا،
كېيىن سۇندۇرىدىكەن بىر-بىرلەپ يانا.
ياخشى ياسالغان بولسا سۇندۇراتتىمۇ،
يامان ياساپ قويغانغا كەلمەمدۇ گۇنا؟
قارماققا، بۇ ئىلاھىي ئىرادە ھەققىدىكى
گۆدەكلەرچە ساددا تەسەۋۋۇر. بىزنى ئالدى
بىلەن ئۇنىڭ يۇمۇرلۇق تەلەپپۇزى قىزىقتۇرىدۇ
ۋە پىكىرىمىزنى چوڭقۇرلۇققا شۇڭغىتىدۇ. بىز
بۇ چوڭقۇرلۇق ئىچىدە ئادەم ھەيران قالغۇدەك
شۇنداق بىر پىكىر دۇردانىسىگە يولۇقىمىزكى،
ئۇ بولسىمۇ ئىلاھىي ئىرادە ھەققىدىكى ئەپسۇس.

نېنى رەت قىلىدىغان ئۆتكۈر ئىستېزالىق
ھېكمەت ۋە جۇشقۇن پەلسەپە.

سىر ساقلاش — بارلىق كلاسسىك ئەدەبىياتقا
ئورتاق مۇھىم بىر تېما. ئۆمەر ھەييام ئۇنى
بۇنداق ئىپادىلىگەن:

ھەر سىرنى دىلىدا ساقلىسا دانا،
ئۇ يوشۇرۇن بولسۇن، ئەنقادەك گويا.
سەدەپنىڭ ئىچىدە قەترە دۇر بولۇر،
سىر قىلىپ قەلبىدە يوشۇرغاچ دەريا.
بۇ رۇبائىينىڭ ئالدىنقى ئىككى مىسرارىدا
سىر ساقلاش زۆرۈرىيىتى بايان قىلىنغان. بۇ
دىداكتىك بايان پەقەت كېيىنكى ئىككى مىسرادا
باشقا بىر ماھىيەتلىك ھادىسىگە سېلىشتۇرۇش
ئارقىلىق ئاجايىپ جانلىق، جىلۋىدار ئوبراز-
لىق پىكىرگە ئايلانغان. بۇ سېلىشتۇرۇش —
تەمسىل قىلىشنىڭ ئىنتايىن گۈزەل ئۈلگىسى.
ئوخشىتىشنىڭ ئۈلگىسى سۈپىتىدە ئەلەشىر
ناۋائىينىڭ مەشھەددىكى غەربىلىق ھېسسىياتى
ئىپادىلەنگەن مۇنۇ رۇبائىيسىنى مىسال
كەلتۈرەيلى:

غۇربەتتە غەرىب شادمان بولماس ئىمىش،
ئەل ئاڭا شەفىقۇ مېھرىبان بولماس ئىمىش.

ئالتۇن قەپەس ئىچىرەگەر قىزىل گۈل
بۇتسە،

بۇلبۇلغا تىكەندەك ئاشيان بولماس ئىمىش.
بۇنىڭدىكى ئالدىنقى ئىككى مىسرادا
تۇغۇلغان يۇرتىدىن ئايرىلىشنىڭ دەردى
ئىزھار قىلىنغان. بۇ مەۋھۇم پىكىر كېيىنكى
ئىككى مىسرادىكى ئوخشىتىش (يەنى غېرىب-
لىقنىڭ قەپەزدىكى بۇلبۇل ھالىغا ئوخشاشلىقى
تەسۋىرى) بىلەن ئۆزىگە خاس كونكرېت
كارتىنا تاپىدۇ-دە، كىشىدە جانلىق تەسىرات
پەيدا قىلىدۇ.

دېمەك، رۇبائىيىمۇ پىكىرگە ئوبرازلىق
تۈس بېرىدىغان سېلىشتۇرۇش، ئوخشىتىش،
مېتافورا، جانلاندۇرۇش، ھەرپ ياكى
سۆز ئويۇنى قاتارلىق مەجازىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق
ئۆزىنى جۇلالاندۇرىدۇ.

رۇبائىيىنىڭ ئۆزىگە خاس مۇھىم خۇسۇسىيىتى
ئىخچاملىقىدا. ئۇنىڭغا تاللانغان سۆزلەر
پىكىرنى دەل ئىپادىلەش، جانلاندۇرۇش
ئىقتىدارىغا ئىگە بولۇشى كېرەك. ھەقىقىي
رۇبائىي پىكىر تەلەپ قىلمايدىغان بىر سۆزنىمۇ
قوبۇل قىلالمايدۇ. ئۇ كىچىك ئېتىزىدىن

ئالاھىدە پەرۋىش بىلەن ئېلىنغان مول،
ئېسىل ھوسۇلغا ئوخشايدۇ. كلاسسىك
ئەدەبىياتتا ئېيتىلغان "زەر قۇتىدىكى ياقۇت"
دېگەن تەسۋىرنى رۇبائىي تەۋسىپىگىمۇ
مەنسۇپ دېيىش مۇمكىن. شۇنداق ئىكەن،
كىشىلەرنىڭ "بىر ياخشى رۇبائىي بىر ياخشى
داستانغا ئەرزىيدۇ" دېيىشى ھەيران قالارلىق
ئەمەس.

* * *

رۇبائىيچىلىق يېڭى ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدە،
بولۇپمۇ 70-يىللارنىڭ ئاخىرىدىن باشلاپ،
ئۆزىنىڭ زامانغا مۇناسىپ يېڭى ساداسىنى
ئىزچىل ياڭرىتىشقا باشلىدى. شۇڭا ئۇنى
يېڭى دەۋردىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى
تەرەققىياتىدىكى مۇھىم بىر بەلگە دەپ
ھېسابلاش مۇمكىن. ئۇ ئەنئەنىۋى تېمىلارغا
ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىش بىلەن بىللە،
دەۋرىمىزنىڭ يېڭى مۇئەممالىرىنى يورۇتۇپ
بېرىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ تېماتىك مەزمۇنىنى
بېيىتىپ بارماقتا.

يېڭى رۇبائىيچىلىقىمىزدا بىرقەدەر كەڭ
ئەكس ئەتتۈرۈلگەن تېما — ۋەتەنپەرۋەرلىك

بولدى. دەرۋەقە، شېئىرىيىتىمىزدە بۇ مۇھىم
تېمىغا يانداشمىغان بىر مۇ شائىر يوق دېيىشكە
بولدۇ. بۇنىڭ سەۋەبىنى رېئاللىقنىڭ يېڭى
تەلپىدىن، ۋە تەنپەرۋەرلىكنىڭ يېڭى
ئىمتىھانىدىن ئىزدەش كېرەك. مەلۇمكى،
ئىچكى-تاشقى سەۋەبلەر ۋە تەبىئىي ئاپەت
تۈپەيلىدىن تۇغۇلغان قىيىنچىلىقلار، بولۇپمۇ
ئاپەتلىك "مەدەنىيەت زور ئىسقىلاپى"
كاساپىتىدىن ئانا ۋە تەن بېشىغا كەلگەن پاجىئە
ھەربىر جۇڭگولۇقنىڭ ئۆز ئانا ۋە تىنىگە بولغان
مۇھەببىتىنى سىنايدىغان ئېغىر ئىمتىھان بولدى.
بۇ ئىمتىھان بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىن ئورۇن
ئالماسلىقى مۇمكىن ئەمەس، ئەلۋەتتە.

ھەربىر ۋە تەنپەرۋەرنىڭ نەزىرىدە،
ھەرقانداق چاغدا ۋە تەن سىماسى ھەممىدىن
ئۇلۇغ، ھەممىدىن گۈزەل. شائىر ئا. خوجايېۋ
بوغدا چوققىسىنى تەسۋىرلىگەن رۇبائىيىسىدا
مۇنداق دەپ يازىدۇ:

ئانام بوغدا زەردىن تۇتۇپ چىيەكلىك،
كىيىۋاپتۇ خان ئەتەستىن كۆڭلەكلىك.
ئولتۇرۇپتۇ قىلىپ چوڭقۇر تەپەككۇر،
كۆك گىلەمنىڭ ئۈستىدە ئاق لىچەكلىك.

بۇ بوغداننىڭ تەسۋىرى مەنزىرىسىدا
ئەمەس، بەلكى ئانا ۋە تەننىڭ شېئىرىي
قىياپىتى، ئۇ ئۆزىنىڭ تۇرغان-پۈتكىنى بىلەن
مىللىي خۇسۇسىيەتلىك، ئاجايىپ گۈزەل،
ئاجايىپ جەزىبىدار ۋە سۆيۈملۈك. ئۇنىڭ
سۈكۈتلۈك تەپەككۇرىدا تارىخىي تەجرىبىلەر،
ساۋاقلارنىڭ تەمكىن يەكۈنى، پەرزەنتلەر
غېمى، كېلەچەك ئارزۇسى جۇشقۇنلاپ تۇرىدۇ.
بۇنداق ئۇلۇغۋار سۆيۈملۈك ئانا سىماسى
ئالدىدا ھەربىر ۋاپادار پەرزەنت ئىختىيارسىز
باش قويىدۇ.

ھەربىر ۋە تەنپەرۋەر ۋە تەن مۇھەببىتى
بىلەن ئۆزىگە ھاياتىي كۈچ تاپىدۇ،
ئاشۇ كۈچ ئارقىلىق ھەرقانداق قىيىنچىلىققا
بەرداشلىق بېرىدۇ ۋە ئۇنى يېڭىش ئۈچۈن
كۈرەش قىلىدۇ، ۋە تەن قويىنىدا تارتقان
ھەرقانداق جاپا ئۇنىڭ ئۈچۈن راھەت.
بۇنداق گراژدانلىق ئىپتىخار شائىرى ئا.
مۇھەممەت ئىمىننىڭ رۇبائىيىسىدا مۇنداق
ئىپادىلىنىدۇ:

ئايلىنىدىم كۆپ دىيار — ۋە تەننى، ياتنى،
تاپمىدىم ئۆز يۇرتتەك قۇدرەت-قانائىتى.

ئەل ئالتۇن بۆشۈكۈم، ئەل گۆھەر تەختىم،
 قۇت بىلدىم بىر زامان چەككەن پەرياتنى.
 ۋەتەنپەرۋەرلىك رۇبائىيىلەرىمىز
 ئالسىجاناب خەلىپە رۇرلىك روھ بىلەن
 بىرلىشىپ كەتكەن. شۇڭا ئۇنىڭدا دەۋر روھى،
 تەبىئىي ھالدا، تېخىمۇ جۇلالىنىدۇ. ئا.
 مەخسۇتىنىڭ مۇنۇ رۇبائىيىسىدا بۇ روھنىڭ
 ئەنئەنىلىك بەدىئىي ئىپادىسىنى كۆرىمىز:
 ساقىيا، مەي تۇتساڭ گەر بولۇپ ھەمدەم،
 ئۆلپىتىم بولسىمۇ زوھرا ۋە سەنەم.
 لېۋىمگە بىر نەپەس قونمايدۇ كۈلىگە،
 بولمىسا خەلقىنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم.
 يېڭى رۇبائىيچىلەقمىزنىڭ پىكرى بايلىقىنى
 ئاشۇرغان مۇھىم بىر تىپىما — مەرىپەتكە
 دەۋەت. بۇ نادانلىق ئازابىنى يېتەرتلىك
 تارتقان، مەرىپەتكە تەشنا بولغان، شۇڭا
 يېڭى دەۋرنىڭ پەن-مەدەنىيەتكە يۈرۈش
 قىلىش چاقىرىقىغا پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن
 جور بولغان خەلق قەلبىنىڭ جۇشقۇنلۇق
 ساداسى. بۇ تېمىغا بېغىشلانغان رۇبائىيلارنىڭ
 خېلى كۆپ قىسمىدا نادانلىقنىڭ خۇنۇك،
 كۈلكىلىك ئوبرازى ۋە خەلقىنىڭ ئۇنىڭدىن

بىزارلىقى ئۆزىنىڭ ئۆتكۈر ساتىرىك-يۈمۈرلۈك
ئىپادىسىنى تاپقان. بۇنى ئا. ئۆتكۈر
رۇبائىيلرىدىكى مۇنداق مىسرالاردىنمۇ ئېنىق
كۆرىمىز:

يالاتساڭمۇ زەر ھەل، كېسەكتۈر كېسەك،
گەر ھالۋا بەرسەڭمۇ، ھاڭرايدۇ ئېشەك.
شۇنىڭدەك، بىلىمىسىز ئادەم ئۆمرىنىڭ
بىمەنىلىكى توغرىسىدا ئا. قاسىم بۇنداق دەپ
يازىدۇ:

بىلىمىز ئادەمنىڭ ئەقىلىمۇ قىسقا،
ھەتتاكى ئالتۇننى تېگىشەر مىسقا.
ئۇلارنىڭ ئۆمرىنى ئوخشاتقەننىڭ خوپ،
شامالدا تارىلىپ تۈگىگەن ئىسقا.
جەمئىيىتىمىزدە شۇنداق ھارسىز نادانلار
باركى، ئۇلار نادانلىق كۆك تاشقا مىنگەن
چاغلاردا بىلىم ئەھلىنى خالىغانچە خارلايدۇ،
ئازابلانمايدۇ. بىلىم ۋە بىلىم ئەھلى قەدىرلىنىشكە
باشلىغاندا بولسا، ئۆزلىرىنى بىلىم ئەھلى
قىلىپ كۆرسىتىپ ئەزۋەيلەيدۇ، ھەتتا
يۆلەنچۈك ۋە خۇشامەتچىلەرنىڭ ئىلتىپاتىغا
ئېرىشىپ تۆۋرگە چىقىۋالىدۇ. بىزنىڭ
رۇبائىيچىلىقىمىز بۇنداق رەزىللىكنىمۇ دادىللىق

بىلەن قامچىلىدى.

بىلىمدانلىقنى بىلىم ئورنىغا دەسسەشتىش
ھەقىقەتەنمۇ كۈلكىلىك. بۇنداق "دانش"
لارنىڭ ئۆگىنىش ئىشتىياقى يوق، ئۆگىنىش
مەستانىلىقى كۈچلۈك، بىلىم-سىزلىكنى
بىلىملىكنىڭ ئۆزى ئەڭ بىلىملىك دېگەن
ھەقىقەت بىلەن كارى يوق. شائىر ت.
سامساقنىڭ مۇنۇ رۇبائىيسى ئەنە شۇنداق
"دانش"لارغا قارىتا ئۆتكۈر مەسخىرە:

بىر دانش ئۆگىتىشنى ئۆز كەسپى ئەتتى،
ھەمىشەم ھەركىمگە ئەقىل ئۆگەتتى.
ئۆگەنمەي، ئۆزگىگە ئۆگىتىۋېرىپ،
ئۆزىنىڭ ئەقىلىنى تامام تۈگەتتى.

مەرىپەتكە دەۋەت ۋاقىت تېمىسىدىكى
رۇبائىيلارغىمۇ چوڭقۇر سىڭدۈرۈلگەن. ۋاقىت —
بىلىم، ۋاقىت — بايلىق، غەپلەت، مەنىسىز
ھاۋايۇھەۋەس ئۆمۈرنىڭ دەھشەتلىك
ئوغرىسى. ئادەم ئۈچۈن ياشلىق باھارىنى
ئوغرىلىتىش تېخىمۇ ئېچىنىشلىق، ئۇنىڭدىن
ئورنىنى تولدۇرۇپ بولمايدىغان پۇشايمان
قالدۇ، خالاس. بۇ پىكىر شائىر م. رەھىمنىڭ
تۆۋەندىكى رۇبائىسىدا ئۆزىنىڭ جىلۋىدار

مەجازىي ئىپادىسىنى تاپقان:

باغۋەنسز ياشلىققا ئوغرى ھەمىنەپەس.

ئەڭ يامان ئوغرىسى ھاۋايۇھەۋەس.

تۇتۇلغان بولسىمۇ بارچە ئوغرىلار،

ياشلىقنىڭ ئوغرىسى تۇتۇلغان ئەمەس.

ئىجتىمائىي ئەخلاققا دائىر ئەنئەنىۋى

تېما يېڭى رۇبائىيچىلىقىمىزدىمۇ كەڭ ئورۇن

ئىگىلىدى. خەلقىمىزنىڭ ئەسىرلەردىن بۇيان

خۇنۇك، رەزىل ئىجتىمائىي ئىللەتلەرگە

قارمۇقارشى ياراتقان ئېسىل ئەخلاق ئەنئەنى-

لىرى ئىنقىلابىي پەزىلەت دەستۇرلىرى

ئەۋلادلار ئۈچۈن بىباھا مەنىۋى خەزىنە (بۇ

ئۆتمۈشتىكى ئەدەبىياتىمىزدىمۇ ئۆزىنىڭ

بەدىئىي ئىپادىسىنى تېپىپ كەلگەن). لېكىن

”مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى“ بۇ خىل ئېسىل

پەزىلەت ئەنئەنىلىرىگە ئېغىر دەرىجىدە

بۇزغۇنچىلىق سالىدى، شۇڭا بىرمەزگىل

ئۆز كۆمىچىگە چوغ تارتىش، يالغانچىلىق،

رىياكارلىق، ھەسەتخورلۇق، پىتىنخورلۇق،

خۇشامەتچىلىك، تۆھمەتخورلۇق، ئەمەلپەرەس-

لىك ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ناچار، رەزىل

ئىللەتلەر ئەۋج ئېلىپ كەتتى. بۇ خىل ئىللەتلەرگە

قارشى كۈرەش قىلىش، شۈبھىسىزكى، يېڭى دەۋرىمىزنىڭ جىددىي ۋەزىپىسى ۋە سوتسىيالىستىك مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنىڭ ئىنتايىن مۇھىم مەزمۇنى. شۇڭا رۇبائىيچىلىق مەزمۇ سىياسىي، ئىجتىمائىي، مەدەنىي ھاياتىمىزنى بۇلغايدىغان بۇنداق ناچار، رەزىل ئىللەتلەرگە قارشى ئۆتكۈر تىغى بىلەن مەيدانغا چىقتى.

پاك ئىجتىمائىي ئەخلاقىنىڭ ئەڭ مۇھىم ئۆلچىمى بولغان راستچىلىق، سەمىمىيلىك — يېڭى رۇبائىيچىلىقىمىزدا ئەڭ قىزغىن زوق بىلەن كۈيلەنگەن پەزىلەت. بۇنداق پەزىلەتنى ئەۋج ئالدۇرۇش يېڭى دەۋرىمىزنىڭ جىددىي ئېھتىياجى، ئاپەتلىك يىللارنىڭ بۇزغۇنچىلىقى تۈپەيلى، بىزگە بۇنداق ئېسىل پەزىلەتنىڭ قەدرى تېخىمۇ ئۆستى. شۇڭلاشقىمۇ رۇبائىيلىرىمىزدا بۇ پەزىلەت مەدھىيىسى، كۆپىنچە، ئۇنىڭ قارىمۇ قارشىسى بولغان يالغانچىلىق ئىلىستىگە نەپرەت ياغدۇرۇش بىلەن بىرلىشىپ كەتتى.

كونىلار ”گۇناھنىڭ ئەڭ چوڭى — يالغان — چىلىق“ دەپ بىكار ئېيتىمىغان. بۇ شۇنچە

ئاددىي ساۋات بولسىمۇ، بارلىق رەزىلەلەر
يالغانچىلىقنى ئۆزلىرىنىڭ پائالىيەت ۋاستىسى،
ئەڭ قىممەتلىك ھايات دەستۇرى قىلدۇ.
ئۇلار يالغاننى راست قىلىپ كۆرسىتىپ،
كىشىلەرنى ئالدىيالىغىنىدىن خۇش. بىراق،
بەربىر، ئۆزىنى ئالدايدۇ. چۈنكى يالغانچىلىق
ئوبىيكتىپ ھەقىقەت بىلەن ھەرگىزمۇ كېلىشەلە-
مەيدۇ. شائىر ئا. ئۆتكۈر ئۆز رۇبائىسىدا يالغان-
چىلىقنىڭ ئوبرازىنى مۇنداق گەۋدىلەندۈرىدۇ:
يالغانچىلىق تىلى چېچەكسىز پەلەك،

چېچەكسىز پەلەكتە نە قىلسۇن خەمەك.
ئۇزارغانسېرى ئۇ ئۆز ئەگ-سىنى
بوغىدۇ يىلاندىك بولۇپ چەمبىرەك.
رۇبائىچىلىقىمىز ھەسەتخورلۇققىمۇ ئۆتكۈر
تىغ سانجىدى. ھەسەتخورلۇق ياكى
كۆرەلمەسلىك دەپ ئاتالغان بۇ قېرى رەزىل
ئىللەت تارىختا سانسىزلىغان يىرگىنىشلىك،
پاجىئەلىك ئىزلارنى قالدۇرۇش بىلەن بىللە،
بىزنىڭ يېڭى جەمئىيىتىمىزگىمۇ سۆرۈلۈپ
كىرىپ، ئاز بۇزغۇنچىلىق قىلىمىدى. ھەسەت-
خورلارنىڭ خۇسۇسىيىتى شۇكى، ئۇلار
ئۆزلىرىدىن باشقىلارغا ھېچقانداق ياخشىلىقنى،

ھېچقانداق مەنپەئەتنى راۋا كۆرمەيدۇ.
كۆرەلمەسلىك، قىزغىنىش ئۇلارنىڭ روھى.
ئۇلارنىڭ ئەس-يادىنى ئاشۇ روھ يېتەكلەيدۇ.
شۇڭا ھەرقانداق نەرسىدە، مەيلى نەپ
ئالسۇن، ئالالمسۇن، ھامان ھەسەت قىلىدۇ.
شائىر ئوسمانجان ساۋۇت بۇ ئىللەتكە مۇنداق
تەرىپ بەردى:

تەئەججۇپ ئەيلىمە چاقتى دەپ چايان،
بۇ ئاڭغا تۇغما خۇي، ھەممىگە ئايان.
تىغ ئۇرۇپ تەنلەرگە، تاپالماس لەززەت،
پەقەت ئۇ قىلىدۇ پەيلىنى يامان.

دېمەك، ھەسەتخور باشقىلارغا زىيان سېلىشنى
ئۆز كەسپىگە ھەمدە ئۆز مەقسىتىگە ئايلاندۇرغان.
بۇ رەزىل ئىللەتكە گىرىپتار بولغانلارنىڭ
تۈزەلمىكى بەسى مۈشكۈل. ئۇنىڭ كەلتۈرد-
دىغان پالاكىتى ھەقىقەتەن دەھشەتلىك.
شۇڭا ئۇنى شېئىرىيەتتىمۇ ۋىجدان سوتىغا
تارتىش كېرەك. شائىر ئا. قاسىم ۋىجدان
سوتىغا ۋەكالىتەن ھەسەتخورغا تېكىلىپ
تۇرۇپ، مۇنداق دېيىشكە ھەقلىق ئىدى:

يا بىنا قىلغان بىر گۈللۈك بېغىڭ يوق،
نە بىر باغ، كۆكلەتكەن بىر تال شېخىڭ يوق.

ئۆزگىلەر گۈل تىكسە قىرقىسەن داتىم،
قايچا بوپ ئۆتمىگەن بىرمۇ چېغىڭ يوق.
بۇنداق گەپلەر ئالدىدا ھەسەتخورلار
بىر بولسا بېزىرىپ تۇرىدۇ، ياكى يالغانچىلىققا
يۆلىنىپ، ئۆزىنى ئاقلايدۇ، ياكى ئۇنىڭ
ھەسەتخورلۇقىنى سەمىمىي ئاكتىپلىق دەپ
چۈشىنىپ قالغانلاردىن، مەنپەئەتدار
بولغانلاردىن مەدەت تىلەپ ئۆزىنى قاجۇرىدۇ.
چۈنكى ھەسەتخورلۇق تولىمۇ جاھىل ئىللەت.
شائىرنىڭ بۇنداقلارنى شېئىر ئارقىلىق تۈزەيدى-
مەن دېگەن نىيەتتە بولۇشى ناتايىن. چۈنكى،
ئومۇمەن ئېيتقاندا، بۇنداقلار شېئىردىن ئەدەب
يەپ تۈزۈلىدىغانلار ئەمەس. شۇڭا شائىرلار-
نىڭ ئاساسىي مەقسىتى ئۇنداقلار بىلەن
ئېيتىشىش ئەمەس، بەلكى ھەسەتخورلۇققا
نەسبەتەن ئىجتىمائىي نەپرەت قوزغاش،
باشقىلارنى ئاشۇنداق ئىللەتلەرگە گىرىپتار
بولۇپ قېلىشتىن ھەزەر قىلدۇرۇش.

بىزنىڭ رۇبائىچىلىقىمىز ئىسلاھاتنىڭ ئاكتىپ
جارچىسى. ئۇ شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن
بۈگۈنكى كۈندە دەۋر تەرەققىياتىنىڭ چوڭ
توسالغۇسى بولغان "سول" قاتمىلىققا دەسلەپتە

ئوق ئاتقان ساھەنىڭ بىرسى. قاتماللىق
چوڭقۇر تارىخىي ۋە ئىجتىمائىي ئاساسقا ئىگە.
بىر خىل قاتماللىق تۈگىتىلسە، يەنە بىر خىل
قاتماللىق پەيدا بولىدۇ. قاتماللىققا قارشى
تۇرۇش — مەڭگۈلۈك كۈرەش. ئىسلاھات قاتمال-
لىققا قارشى كۈرەشتە جارى بولىدۇ. بىزدىكى
ھازىرقى قاتماللىق زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ يېڭى
تەلپىنى، ئىسلاھاتنى، ئىشكنى سىرتقا ئېچىۋې-
تىشنىڭ زۆرۈرىيىتىنى چوڭقۇر چۈشەنمەيدۇ.
ئۇ بىرمەزگىل ئىجابىي رول ئوينىغان، خەلقنى
كۆندۈرۈۋالغان، لېكىن ئەمدىلىكتە ۋاقتى
ئۆتكەن بەزىبىر كونا مۇقاملارغا قاتتىق يېپى-
شۋالىدۇ، كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭدىن بىزار بولغان-
لىقى بىلەن كارى يوق. ئۇنىڭ بۇ خۇنۇك
بىچارىلەقنى شائىر ئا. خوجايېۋ مۇنداق
چىرايلىق ئىستىھزا بىلەن ئىپادىلىدى:

كېلىدۇ يازدا تومۇزغا، ئۆزىچە،
ناخشا ئېيتار توختىماي كۈندۈز-كېچە.
ئېيتقنى ئېيتقان ئۇنىڭ بىر ناخشىنى،
بىلىمدىم، ئېيتار يەنە قاچانغىچە.
ئىسلاھات ھاياتىمىزغا بارغانسېرى چوڭ-
قۇرلاپ كىرمەكتە. ئۇ ئەلنىڭ تەقدىرىنى

بەلگىلەيدۇ. مەنىۋى ھاياتىمىزمۇ، جۈملىدىن ئەدەبىياتىمىزمۇ چوڭقۇر، كەڭ ئىسلاھاتقا موھتاج. ئىسلاھات روھى تىكلەنمىسە يازغۇچى-شائىرلارنىڭ تەربىيىلىنىشىمۇ، تۇرمۇشنى كۆزىتىشىمۇ، ئىجادىي ئەمەلىيىتىمۇ دەۋر تەلپىگە لايىق ھوسۇل بېرەلمەيدۇ. شۇڭا، بىزنىڭ رۇبائىچىلىقىمىزمۇ ئۆزىنىڭ شانلىق ئەنئەنىسىنى جارى قىلدۇرۇش بىلەن بىللە، بەدىئىي يېڭىلىق يارىتىش يولىدا چوڭ ئىجتىھات بىلەن ئىزدىنىشى، ئىسلاھات تۇرمۇ-شىغا چوڭقۇر چۆكۈپ، خەلقنىڭ مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشى تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش بۇرچىنى ئادا قىلىشقا تېگىشلىك.

* * *

بۇ «يېڭى رۇبائىيلار» توپلىمى ئازادلىقتىن كېيىن يېزىلغان رۇبائىيلاردىن تاللانما بولۇپ، ئۇنىڭغا 46 شائىرنىڭ جەمئىي 300 گە يېقىن (ھەربىر شائىرنىڭ ئىككىدىن يۇقىرى) ئەسىرى كىرگۈزۈلدى. مەن بىرقانچە يىلدىن بېرى مۇشۇنداق بىر توپلام ئىشلەش ئۈچۈن ئىزدەندىم. قولىمغا چۈشكەن ماتېرىياللاردىكى بىرنەچچە مىڭ رۇبائىينى قايتا-قايتا كۆرۈپ

چىقتىم، تاللىدىم. بۇنى تولۇقلاشتا يولداش
ھاكىم جاپپار ۋە ئابدۇكېرىم مەخسۇتلار توپ-
لىغان رۇبائىيلارمۇ خېلى ياردەم بەردى. مەن
بۇ يولداشلارغا رەھمەت ئوقۇيمەن.

كۆرۈپ چىققان ماتېرىياللار يەنىلا تولۇق
بولمىغانلىقى ھەمدە تاللاش ئىقتىدارىم ۋە
دېتېمنىڭ چەكلىكلىكى سەۋەبىدىن توپلام
ئۇ خىل ياكى بۇ خىل نۇقتىسىدىن خالىي
ئەمەس، ئەلۋەتتە. مەن ئۆزەممۇ رۇبائىينى
جىق يازغانلارنىڭ بىرسى، ھازىرغا قەدەر
يۈزدىن ئوشۇق رۇبائىي يېزىپتەيمەن. بۇ
توپلامغا ئۇنىڭدىن 30 نى تاللىدىم. مەيلى
ئۆزەمنىڭكىدىن ياكى باشقىلارنىڭكىدىن
تاللىغاندا بولسۇن، نۇرغۇن رۇبائىيلارنى قالدۇ-
رۇپ قويۇشۇمنىڭ ئاساسىي سەۋەبى، ئۇلاردا
پىكىرىي يېڭىلىقنىڭ كەملىكى ياكى يوقلۇقى،
شۇنىڭدەك ئۇلاردا رۇبائىيغا خاس بەدىئىي
خۇسۇسىيەتنىڭ كەملىكى ياكى يوقلۇقى. شۇنداق-
داقتىمۇ بۇنداق تاللاش ئۆلچىمىگە يېتەرلىك
ئەمەل قىلالىغان بولۇشۇم مۇمكىن. لېكىن، مېنىڭ
ھېس قىلىشىمچە، بۇ توپلامدىكى رۇبائىيلار
يېڭى رۇبائىيچىلىقنىڭ بىرقەدەر ياخشىراق

ئۇلگىلىرى بولسا كېرەك. "ئايىدىمۇ داغ بار" دېگەندەك، بۇ تاللانغان رۇبائىيلاردىمۇ نۇقتىلىق يوق ئەمەس. بۇ ھەقتە كونكرېت تەنقىدىي تەھلىل يۈرگۈزۈشنى كەڭ كىتابخانلارنىڭ، ئەدەبىي تەنقىدچىلەرنىڭ رايىغا مۇراجىئەت قىلىمەن. ئۇلارنىڭ تەنقىدىي پىكىرلىرى يەنىمۇ سۈپەتلىك - سەۋىيىلىك رۇبائىيلارنىڭ ۋە بىرقەدەر مۇكەممەل رۇبائىي توپلاملىرىنىڭ بارلىققا كېلىشى ئۈچۈن چوڭ تۈرتكە بولىدۇ، دەپ ئىشىنىمەن.

1986 - يىل 17 - دېكابىر، ئۈرۈمچى.

ئابدۇرەھىم قاسىم

ۋەتەننى تەرك ئېتىپ، ئىزدىشىپ ساۋاپ،
قىلىدۇ بەزىلەر مەككىنى تاۋاپ.
”ساۋاپ“ دەپ ۋەتەندىن كېچىش مەن
ئۈچۈن
دوزاختا كۆيگەندىن بەتتەر چوڭ ئازاپ.

* * *

تويغىچە يەپ تۇرۇپ شېرىن ئۈزۈمنى،
ۋەيران قىلامدىمەن ئۇنىڭ تىكىنى.
ئۆر يۇرتتۇم بار تۇرۇپ، ياتقا كۆز تىكسەم،
سانجىلسۇن كۆزۈمگە نەپرەت تىكىنى.

* * *

قورقمايمەن باسسۇمۇ توپان بىلەن سەل،
ۋە ياكى جان سوراپ تۇرسۇمۇ ئەجەل.
جاھاندا قورقىمەن بىرلا نەرسىدىن:
رەنجىسە مېنىڭدىن مېنى تۇغقان ئەل.

* * *

پورۇقلۇق كۆرسەتتى ئانام كۆز بېرىپ،
تىلىمنى سۆزلەتتى تاتلىق سۆز بېرىپ.

گۇناھكار بولمامدىم قەرزنى ئاقلىماي،
ئالدىدا باش تاتىلاپ تۇرسام بېزىرىپ.

* * *

ئانىنىڭ بىر تېمىم سۈتى ھەققىگە،
يەتتە رەت ئاپارماق ھاجەت مەككىگە.
بىر تېمىم سۈت ھەققى شۇنچە ئۇلۇغكەن،
نېمە دەيسەن ئۇنىڭ پۈتۈن ئەجرىگە.

* * *

بولمىسا ئانىنىڭ جاپالىق ئەجرى،
كۈلەمدۇ بالىنىڭ بەختى - تەلىيى.
بولسىمۇ مەرتىۋەڭ ئەرشىئەلادا،
كەتمەسۇن قۇلاقتىن ئاناڭ ئەللىيى.

* * *

مەن ئۆلسەم يۇرتۇمنى كۆرۈپ ياتىمەن،
مۇقەددەس تۇپرىغىن سۆيۈپ ياتىمەن.
ئانام ئۆز باغرىدا قۇچاقلاپ تۇرغاچ،
بەئەينى ھاياتتەك كۈلۈپ ياتىمەن.

* * *

ھېچقاچان چىرايدىن ئۆلچەنمەس كىشى،
ۋە ياكى تارازا ئەمەستۇر يېشى.
ئاۋارە بولماڭلار ئۆلچەمنى ئىزدەپ،
نەق باھا ئىنسانغا ئەمەلىي ئىشى.

* * *

بەزىلەر ياشايدۇ ئاجايىپ بېخىل،
ئۆمرىدە ئۆزىگە ئۆتكۈزمەيدۇ قىل.
قەرزدار بوپ قالساڭ، ئۇندۇرەر سەندىن،
پاشنى توخۇ دەپ، ئۆمۈچۈكنى پىل.

* * *

بىلىمسىز ئادەمنىڭ ئەقلىمۇ قىسقا،
تاڭ قالما ئالتۇننى تېگىشسە مىسقا.
ئۇلارنىڭ ئۆمرىنى ئوخشاتقىنىڭ ھەق،
شامالدا تارىلىپ تۈگىگەن ئىسقا.

* * *

بەزىلەر ۋاپانى ئۇنتۇيدۇ چاققان،
ئەسلى ئۇ بىر چايان، چاققىنى چاققان.
ئىنسانلار رېتىدىن ئۆچىدۇ نامى،
ئاش ئىچىپ، كۆز يۇمۇپ تاۋاقنى چاققان.

* * *

يا بىنا قىلغان بىر گۈللۈك بېغىڭ يوق،
باغ تۈگۈل كۆكلەتكەن بىر تال شېخىڭ يوق.
ئۆزىڭلەر گۈل تىكسە قىرقىيىسەن دائىم،
قاچا بوپ ئۆتمىگەن بىرمۇ چېغىڭ يوق.

* * *

ئېشەككە ئوڭلاپ مېنەلمەي تۇرۇپ،
دۈلدۈلغا ئېسىلما ئۆزەڭنى ئۇرۇپ.

ھەر ئىشنىڭ يولى بار ئۆگىنىش ئارقىلىق،
بو يولسىز زورۇقساڭ تۈگەيسەن قۇرۇپ.

* * *

ئۇن قىلار ئۆمرۈمنى يىللار تۈگىمىنى،
خالىساڭ مەيلى چاچ، مەيلى تۈگ مېنى.
ۋە لېكىن بارىمنى سۆزلىگىن ئەينەن،
تۈگە دەپ كۆرسەتمە بىر تال تۈگىمىنى.

ئابدۇرەھىم ئۆتكۈر

مەجنۇنئال قەددىنى ئېگىپ مۇلايىم،
سۇ بەرگەن ئۆستەڭگە قىلدۇ تازىم.
سۈت بېرىپ ئۆستۈرگەن ئانا ئالدىدا،
بۇرچىمىز قانچىلىك، ئويلايلى دائىم.

* * *

ھەرقانچە ئېگىزدە قۇش پەرۋاز قىلار،
ئوزۇقى، ئۇۋىسى يەر ئۆزرە بولار.
يەتتىنچى ئاسمانغا يەتسىمۇ بېشىڭ،
پۇتلىرىڭ يەنە شۇ تۇپراقتا بولار.

* * *

تاھىرغا ئۆزىنىڭ زوھراسى ياخشى،
مەجنۇنغا ھۈردىنىمۇ لەيلاسى ياخشى.
مېنىڭ بۇ سۆيگۈگە چاڭقاق دىلىمگە،
ۋەتەن گۈلزارىنىڭ رەناسى ياخشى.

* * *

ئۆمۈر مەنزىلى ئاق قەغەزگە ئوخشار،
ھەر باسقان قەدەمدىن بىر ئىزنىڭ قالار،
يا ماختان، يا ئۆكۈن، ئۆزەڭنىڭ ئىشى،
ئەڭ ئادىل ھۆكۈمنى ئەل ئاڭا يازار.

* * *
ئالتۇن جام ئىچرە مەي قوزغاتسا ھەۋەس،
گۈزەلنىڭ كۆزلىرى سېنى قىلسا مەس،
كۈنۈڭ ئۆتسە ئالقىش-ماختاشلار ئارا،
ئاگاھ بول، ھاياتنىڭ ئۆزى بۇ ئەمەس.

* * *
بىراۋلار ئەلگە قىلدى جېنىنى قۇربان،
بىراۋلار تەر بىلەن گۈللەتتى بوستان.
ئالار قۇش تۈلكىنى ئۈنسز-تاۋۇشسىز،
قاققلار بىر تۇخۇم تۇغقانغا مېكيان.*

* * *
ئەل غېمى-شادلىقى ئىلھامغا بۇلاق،
ئۈنىڭسىز شېئىردا بولماس خۇش پۇراق.
كۆر، ئالتۇن قاچىغا چىلانسىمۇ گۈل،
سولشىپ كېتەر تېز، بولمىغاچ تۇپراق.

* * *
ئەل ئۈچۈن يۈگۈرتسەڭ قەغەزدە قەلەم.
تاغلارنىڭ بېشىغا تىكەرسەن ئەلەم.
ۋە لېكىن سۇ قوشۇپ قويساڭ سىياغا،
ئىزلىرىڭ تېز ئۆچۈپ، چېكەرسەن ئەلەم.

* ئاخىرقى ئىككى مىسرا كلاسسىكلاردىن
ئىقتىباس.

* * *

شۆھرەت كەمەرگە ئۇزاتقىچە قول،
ئوتۇنچى بوۋاينىڭ ئاغامچىسى بول.
تاجدارلار تاجىنىڭ كۆزى بولغىچە،
كۆكلەم يامغۇرىنىڭ بىر تامچىسى بول.

* * *

شېئىر يازماق ئاسان، ھەق سۆزلىمەك تەس،
شائىرغا ھىرىس - تاما بولمىغاي ھەۋەس.
يازغاننى قەدىرلە ئاۋۋال سەن ئۆزەڭ،
سېتىپ خەجلىگىلى ئۇ تاۋار ئەمەس.

* * *

قەدىدىڭنى پۈكۈپ سەن قىلمىغۇنچە يا،
ئاقمىسا تەرىڭدىن ۋە ياكى دەريا،
ئىندەككە كەلمەيدۇ بىلىمنىڭ قۇشى،
گەر بولسا قەلبىڭدە تېرىقچە رىيا.

* * *

ئۆتنە - يېرىم قىلماق تۇرمۇشتا بار ئىش،
بىلىمنى ئۆتىنىگە ئالماقلىق خار ئىش.
بىراۋنىڭ تونىدا تەرلەيمەن دېيىش،
ۋىجدانلىق كىشىگە بىر ئۆمۈر ئار ئىش.

* * *

بىلىمەكتىن مۇراد نام - شۆھرەت ئەمەستۇر،
شۆھرەتكە ئىنتىلىش رەزىل ھەۋەستۇر.

بىلگەننى دان قىلىپ ئېتىزغا چاپچاساڭ،
ھوسۇلى ئەلگە نەپ بولسا، شۇ بەستۇر.

* * *

بىرەر نادان ساڭا ئۆگەتسە دانىش،
كۈلۈپ قويغىن ئاڭا، سەن قىلما كايىش.
ئېشەكنىڭ بىمەھەل ھاڭراپ تاشلىشى،
ئاتوم دەۋرىدىمۇ تۇرمۇشتا بارئىش.

* * *

دۇئا قىلسا ھەرچاغ مۆمىن مۇسۇلمان،
ئىلەيدۇ دوزاختىن بولماقنى ئامان.
ۋە لېكىن دوزاخنىڭ ئۆزى ئېيتارمىش:
"مەن ئۆزەم قورقىمەن ناداندىن يامان."

* * *

كۆپەيسە دۈشمىنىڭ، سەن بولما غەمناك،
بېرۇر ئۇ ھەم ساڭا ئەقىل ۋە ئىدراك.
ئەگەرچە چاقمىسا ئادەمنى يىلان،
قەيەردىن تېپىلاتتى دورا-تەرياك*.

* * *

ئۇنىڭم دوست دېمە، راھەتتە ئىناق،
ئايرىلسا سېنىڭدىن غۇربەتتە بىراق.

* تەرياك — زەھەر قايتۇرغۇچى بىر خىل دورا.

سايەگگە نەزەرسال تەپەككۇر بىلەن،
يورۇقتا بىللەيۇ، زۇلمەتتە يىراق.

* * *

نېچۇن ئوتقا ئۇرار ئۆزىن پەرۋانە،
نېچۇن شام ئاققۇزار كۆزدىن دۇردانە.
نە بىلسۇن ھاياتنىڭ بۇ سىرلىرىنى،
تۇرمۇشتىن چەتلەشكەن زاھىد مەستانە.

* * *

يالغانچىنىڭ تىلى چېچەكسىز پەلەك،
چېچەكسىز پەلەكتە نە قىلسۇن خەمەك.
ئۇزارغانسېرى ئۇ ئۆز ئىگىسىنى،
بوغىدۇ يىلاندىك بولۇپ چەمبىرەك.

* * *

ئالتۇن ھەل يالاتساڭ كېسەكتۇر كېسەك،
گەر ھالۋا بەرسەڭمۇ تېزەكلەر ئېشەك.
كۆرۈمىسىز شۇ پىلە قۇرۇتغا باق،
يەپ ئاددىي يوپۇرماق، بېرىدۇ يىپەك.

* * *

جاراڭلىق ھەر سادا بولمايدۇ ناخشا،
مۇھەببەت، نەپرەتسىز چىقمايدۇ ناخشا.
ئېشەكمۇ بەزىدە ھاڭرايدۇ قاتتىق،
ئۇنى ئەل ھېچقاچان دېمەيدۇ ناخشا.

* * *
ئەجىبا بىر گۆش ئىكەن بۇ يۈرەك دېگەن،
ھەرتەندە ئۇ ھەر خىل ھېس قىلار ئىكەن،
ئەگەر ئۇ ئىچمىسە ۋىجدان شارابىن،
ئىلغىدا ئېسىقلىق سېسىق گۆش ئىكەن.

* * *
ئۇنىكىم دوست دېمە غەيۋەتكە ماھىر،
سېنى ھەم قويمىغاي بىر چەتتە ئاخىر.
مىسالى چاپاندۇر، ئۇنىڭ ئالدىدا
قېرى-ياش ۋە بوۋاق، دانىش بەربىر.

* * *
بۈيۈك تاغنى تالقان قىلىسمۇ ئەگەر،
ئۆزىگە تەمەننا قويماس يىگىت-ئەر.
كۆر، پىلە قۇرۇتى چېغىدا ھەر ياز،
پۈتتۈرگەچ غوزىنى، بىمىننەت ئۆلەر.

* * *
ياشلىق — ئۇ ئۆمۈرنىڭ تۇنجى باھارى،
باھارغا باغلىقتۇر ھەرىيلىنىڭ كارى.
نېمە چاچسا يەرگە باھاردا دېھقان،
شۇنىڭ بىرلە توشقاي كۈزدە باھارى.

* * *
كۆكلەم-باھار كەتسە، يېنىپ كەلگەن بار،
جاندىن كەچسە جاناننى تېپىپ سۆيگەن بار.

ئېيتىڭچۇ بىر كەتكەن ياشلىق كەيتىدىن،
قوغلىشىپ جاھاندا كىممۇ يەتكەن بار.

* * *

نەزەرسال يېقىلغان گۈلخانغا بىردەم،
ئۇنىڭ خۇلقى - مېجەزى قانداق مۇكەررەم.
يورۇتقاچ بېپايان چۆللەرنى، ئاندىن
ياتار بىر دۆۋە كۈل بولۇپ ئۇ دىلجەم.

* * *

كۆڭۈل بوستانغا جاھان سىغىدۇ،
جاھان تۇرماق، ھەتتا ئاسمان سىغىدۇ.
مۇبادا رەشك - ھەسەت قاپلىسا ئۇنى،
تېرىقنىڭ قاسرىقىمۇ ئاران سىغىدۇ.

* * *

مېنى باغدىن ئەمەس، چۆلدىن ئىزدەڭلار،
ۋە يا باغراش دېگەن كۆلدىن ئىزدەڭلار.
ئۇنىڭدىن ياخشىسى، ئۇزۇن سەپەردە
يېقىلغان گۈلخانىدىكى كۆلدىن ئىزدەڭلار.

ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر

ۋازكەچمەيدىغانلار ھارام نىيەتتىن،
كۆپرەك سۆزلەيدۇ سەممىيەتتىن.
ئالدىڭدا راۋاققا تەكلىپ قىلىسمۇ،
ئارقاڭدىن ئورا كولار ھەسەتتىن.

* * *

بەزىلەر ئالدىڭدا دولانغىنى قېقىپ،
ماختايدۇ ھە دېسە شالنى چېچىپ.
ئۇلارنىڭ ساڭا تون ياپىمقى يالغان،
يۈرىدۇ پىنھاندا كېپەنلىك پىچىپ.

ئابدۇسەمەت خېلىل

بىراۋغا ھەرگىز قىلما يامانلىق،
ئۆلسە ئۇ ساڭا تەگمەس سامانلىق.
كەڭرى يول ئاچساڭ ئامانلىق ئۈچۈن،
ھەركىم تىلەيدۇ ساڭا ئامانلىق.

* * *

قولۇڭدىن كەلگەنچە قىل ھامان ھىممەت،
ئارقىدىن ئۇنى قىلمىغىن مىننەت.
چۈنكى ئىنساننىڭ قەدرى - قىممىتى،
خالىس ئىش بىلەن ئۆلچىنەر پەقەت.

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت ئىمىن

ئايلىنىدىم كۆپ دىيار — ۋەتەننى، ياتنى،
تاپمىدىم ئۆز يۇرتتەك قۇدرەت - قاناتنى.
ئەل ئالتۇن بۆشۈكۈم، ئەل گۆھەر تەختىم،
قۇت بىلىدىم بىر زامان چەككەن پەرياتنى.

* * *

ئەقلىنىڭ جەۋھىرى ھېكمەت يېڭىلىمەس،
ھېكمەتسىز مەنىلىك سۆھبەت تۈزۈلمەس.
چىن ھېكمەت تۇرمۇشنىڭ ئەينىكى، كۆركى،
ئەل ئامان، ھېكمەتنىڭ يېپى ئۈزۈلمەس.

* * *

قىسمىتى قامۇس ھاياتىنىڭ ھەر بېتى راھەت
ماڭا،
مەيلى قايغۇ، مەيلى شادلىق كەلگىنى ئامەت
ماڭا.
بولسا گەر قەلبىڭدە ھېكمەت قىلغۇلۇق
جۈتنى باھار،
بولمىسا قەلبىمدە ھېكمەت، ئامىتىم ئاپەت
ماڭا.

* * *

بولمىسا شاخنىڭدا بۇلبۇل سەرۋى قامەت
مەنسىز،
كۈلمىسە يېنىڭدا جانان، بەختۇئامەت
مەنسىز.
زېھنۇ كارىڭنى ئەگەر ئەل، بەختىگە بەخش
ئەتمىسەڭ،
ئۆز غېمىڭ ئۈستىدە قىلغان ئىستىقامەت
مەنسىز.

* * *

قەلەم قۇدرەتلىك ئەجدىھا، سىياقان،
ئۇنىڭ ئالدىدا ئاجىز شاھۇ سۇلتان.
يوقالدى يەتتە گۈلشەن باغى بەھرام،
ياشار نىزامى پۈتكەن ئۇشبۇ داستان.

* * *

مۇزىكىنى ياراتماس ئۆزىدىن باشقا،
تەڭ كۆرمەس ياقۇتنى ئۆزىدىكى تاشقا.
ۋە بەلكىم سالغاندۇر رەببىم ئەخمەقلىق
دەردىنى ئەڭ ئەخمەق رەشىكىچى باشقا.

ئابدۇكېرىم خوجا

ئانام بوغدا زەردىن تۇتۇپ جىيەكلىك،
كىيىۋاپتۇ خان ئەتلەستىن كۆڭلەكلىك.
ئولتۇرۇپتۇ قىلىپ چوڭقۇر تەپەككۇر،
كۆك گىلەمنىڭ ئۈستىدە ئاق لىچەكلىك.

* * *
سالمىقى سۆزنىڭ ئەمەس ئاۋازىدا،
ياكى ناتىقنىڭ ئۇلۇغ ئەلپازىدا.
بارمۇ، يوق قىلغان سۆزنىڭ قىممىتى،
ئۆلچىگىن چوتتا ئەمەس تارازىدا.

* * *
مېۋىنىڭ ئىنسان ئارا ھۈرمىتى كۆپ،
بەلكى گۈلىنىڭمۇ پۇراق لەززىتى كۆپ.
ئەمما ئاددىي چاغلىما ياپراقنىمۇ،
گۈل ۋە مېۋە ئالدىدا خىزمىتى كۆپ.

* * *
مېۋىلىك قىلغان دەرەخنى يىلتىزى،
تولىدۇ شۇڭا ئېتەكمۇ كۈز كېزى.
مېۋىنى يېگەن بۇنى ئويلامدۇ، يوق،
بىر خۇدا بىلگەي ئۇنى ھەم بىر ئۆزى.

* * *

كۈندۈزى بولسا ھاۋا قانچە ئوچۇق،
كېتىدۇ سايەم بولۇپ شۇنچە قويۇق.
تۈن بىراق قورشاپ مېنى كەلسە شۇ دەم،
تاپقىلى بولماس پەقەت ئۇ ياندا يوق.

* * *

ئاۋۇغاي دەپ سۈتكە سۇ قوشساڭ بىراق،
سۈيى سۇچە قالدۇ ھەم ئېقى ئاق.
چىن ھەقىقەتنىڭ سىرى شۇنداق نېمە،
سۇ كۆتۈرمەس سىركىسى ياق، زادى ياق.

* * *

كىم ئىشەنچكە قالسا گەر لايىق بولۇپ،
قالغىنى شۇ ئەلگە ئۇ بايلىق بولۇپ.
ئەمما بۇ مەرتىۋىگە يەتمەك قىيىن،
كەلمىسە ھەر ئىشىدا سادىق بولۇپ.

* * *

شوتىنىڭ رولى ئېنىق ئۆزىگە چىقىش،
زادىلا پۈتۈلمىگەن تۆزگە چىقىش.
باسمىساڭ راۋۇرۇس ئاياغ بالدېقىغا،
كۈتىدۇ پەستە سېنى موللاق ئېتىش.

* * *

ھاك تېشىنىڭ تېشى خۇنۇك، ئىچى ئاق،
قەلبى چوغ، گەر بولسىمۇ تەرى سوغاق.
سەن ئاڭا سەپسەڭ سوغاق سۇ قانچە كۆپ،
ئىچىدىن قاينايدۇ ئوت شۇنچە ئۇزاق.

* * *

يازدا باقسام ياش ئىدى باغدا ياڭاق،
كۈزدە قېرىپتۇ بېسىپ قورۇق بىراق.
كالىسىنىڭ پىشقىنى ئەمەسمۇ شۇ،
پۈتمەسەڭ، يېرىپ ئۇنى، ئىچىگە باق.

* * *

مامكاپ ئەنجۈرگە دەرمىش دوق قىلىپ:
"گۈل ئارا نەدىن ئېزىپ قالدىڭ كېلىپ؟"
دەپتۇ ئەنجۈر: "كەلسە كۈز ئايان بولۇر،
كەلگىنى كىمنىڭ دۇرۇس، كىمنىڭ ئېزىپ."

* * *

ماركىنىڭ ھەرقانچە بولسۇن سەنئىتى،
بەربىر بولغاي تاۋارنىڭ زىننىتى.
تېگى پىششىق، چىڭلا بولسا شۇ تاۋار،
ماركىسىزمۇ زادى كەتمەس قىممىتى.

* * *

لاپ قىلىپ ياندى گۇگۇت، ئۆچتى، بىراق
قالدى تۇن ئىلكىدە ئۇندىن شام-چىراق.
كى ئۆمۈرنىڭ قىممىتى ھەم قەدرى شۇ،
بولمىسا ھاجەت نېمە ياشاش ئۇزاق.

* * *

— يارىشىپتۇ دوپپىڭىز سىزگە قەۋەت،
نە سەۋەبتىن كەلدىڭىز كىيىمەي پەقەت؟
— بولمىسا ئۇ چاغدا باش زادى بىكار،
دوپپىغا نەدىن نېسىپ بولسۇن نۆۋەت.

* * *

چوت ۋە يا كەتسەننى ساپلاش تەس
ئەمەس،

كېتىدۇ ناھەت ئاڭا ئىرغايلا، بەس.
تاج ياساشمۇ ئانچە بىرتەس ئىش ئەمەس،
ئاڭا لايىق باش تېپىش تەس، بەكمۇ تەس.

* * *

ئىت ساڭا ھۈرگەندە رەنجىپ كەتمىگىن،
ھۈنرى، خۇي-پەيلى شۇنداق ئەسلىدىن.
ھۈرمىسە قانداق ئاتالسۇن ئىت بولۇپ،
كىم سېنى بول دەپتۇ ئادەم نەسلىدىن.

* * *

مۇبادا پاقىلار ئاشۇ پىلىدەك،
چىقىرالايدىغان بولسىدى يىپەك.
قۇلاقنى يەپ، جانغا جازا سالاتتى،
كۆكۈرۈپ جاھاننى باشقا كىيگىدەك.

* * *

كېلىدۇ يازدا تومۇزغا، ئۆزىچە،
ناخشا ئېيتار توختىماي كۈندۈز - كېچە.
ئېيتقنى ئېيتقان ئۇنىڭ بىر ناخشىنى،
بىلىمدىم ئېيتار يەنە قاچانغىچە.

ئابدۇكېرىم مەخسۇت

مەن يىغلاپ تۇغۇلدۇم، كۈلۈپ ياشايمەن،
ھاياتنى قەدىرلەپ، سۆيۈپ ياشايمەن.
بىلىم ئىشتىياقى قەلبىمدە چەكسىز،
ئۆمۈرنى ئۇزاققا سوزۇپ ياشايمەن.

* * *

تارىخ مەندىن دائىم ئالار ئىمتىھان،
بۇ ئىمتىھان مېنى تاۋلايدۇ ھامان.
مەن خۇشال، بەختىيار، تامچە تەرىمدىن
خەلقىم بەھرە ئېلىپ بولسا شادمان.

* * *

تېنىڭدە بار ئىكەن جېنىڭ مەرد يىگىت،
ئەجرىڭدىن چۆللەرنى بوستان ئەت يىگىت.
ياۋ رۇستەم بولسىمۇ ئەگمە بېشىڭنى،
ۋەتەن دەپ ئالەمدىن خۇشال كەت يىگىت.

* * *

ۋۇجۇدۇڭ چۆمۈلسە كۈمۈشتەك تەرگە،
يىللارنىڭ كۆكسىنى چۈمكەيدۇ زەرگە.

قازا ئۇزارتسىمۇ سېنى يەرلىككە،
نۇركەبى ئىجادىڭ كۆمۈلمەس يەرگە.

* * *

يىل ئىكەن ئۆمۈرگە ئۆلچەم ۋە مىزان،
ئەزەلدىن بۇ ھېساب ھەممىگە ئايان.
ھاياتنىڭ قىممىتى ئانا تۇپراققا،
تۆكۈلگەن ھەر تامچە تەر قىلۇر بايان.

* * *

مۇشەققەت - ھالاۋەت قوشكېزەك ئەسلى،
قىش ئۆتسە كېلىدۇ گۈل باھار پەسلى.
يەڭ تۇرۇپ تەر تۆكسە ئانا يەرگە كىم،
يار ئاڭا تۈگىمەس خەزىنە ۋەسلى.

* * *

ئۆمۈرنىڭ گۈل پەسلى - كۆكلىمى ياخشى،
كۆكلەمنىڭ مىننەتسىز تەقدىمى ياخشى.
ھەسرەتتىكىگە ئۆتمۈش قايتىپ كەلمەيدۇ،
بىلگىنىكى، بۈگۈننىڭ ھەردىمى ياخشى.

* * *

سۆكۈمەن قەلەمدە مەن نادانلىقنى،
تەلەيمەن ۋەتەنگە تىنچ - ئامانلىقنى.
خۇشالىمەن مۈشكۈلنى كۆتۈرگىنىمگە،
دوستلارغا قالدۇرۇپ بار ئاسانلىقنى.

* * *

ساقىيا، مەي تۇتساڭ گەر بولۇپ ھەمدەم،
 ئۆلىپتىم بولسىمۇ زوھرا ۋە سەنەم.
 لېۋىمگە بىر نەپەس قونمايدۇ كۈلگە،
 بولمىسا خەلقىنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم.

* * *

ئالمنى قولۇمغا ئالغان چاغدا مەن،
 سېزىمەن ئۆزۈمنى گۈلشەن باغدا مەن.
 ناخشامدىن بىر ئالما يىگۈزمەي ئەلگە،
 كۆز يۈمسام، كېتەرمەن ھەسرەت داغدا مەن.

* * *

گەر بولسا ئىنساندا روھى گادايلىق،
 بوستانلار بولىدۇ قاقاسلىق - سايلىق.
 نادانغا بىر نەپەس مېھمان بولغاندىن
 مىڭ ئەۋزەل ئاقىلغا قىلغان مالايلىق.

ئابدۇللا ساۋۇت

مەنسەپكە چىققاندا ئۆلپەت كۆپەيدى،
مەدھىيە، ئالقىش، ھۆرمەت كۆپەيدى.
كەتكەندە ئىلكىمدىن مەنسەپ ۋە ھوقۇق،
ھەممىسى دۈمسايدى، تۆھمەت كۆپەيدى.

* * *

مەيدىنى ئاغرىتقان ئاش-غىزا يامان،
دوست ئارا بەد گۇمان، ئۆچ-نېزا يامان.
ئىناقلىق كىشىگە بېرىدۇ راھەت،
ئاداۋەت كەلتۈرگەن ئار-ئىزا يامان.

* * *

ھايات ئۆركەشلەپ ئاققان بىر ئېقىن،
ياشلىق كۆكتىكى چېقىلغان چېقىن.
ئۆتكۈزسەڭ بىھۇدە ئاشۇ ياشلىقنى،
كەچكۈز گۈلدەك سولمىقىڭ يېقىن.

ئابدۇللا سۇلايمان

بىر كۈنى دىلىم غەش، ئىچكەنتىم شاراپ،
كەيپ بولدۇم، مەي-مەسلىك تېنىمگە
تاراپ.

چىقتى جام تېگىدىن بوۋامنىڭ ئۈنى:
“ئەقلىڭدىن خوشلاشما مۇنچە ئالدىراپ!”

* * *

ماڭلايدىن تۆكۈپ ھەركىم ساپ ئەجرى-
تەر،

باغ بىنا قىلسا، شۇلا ھەقىقى ئەر.
ئەر ئېلىپ نۆۋەت، سالسا بىر تال ئۇرۇق،
يەر ئېلىپ ئاندىن نۆۋەت، بېرىدۇ زەر.

* * *

بىر ھېسابتا ئىنسان ئوخشار لەگلەككە،
گايمىدا خىيالى ئۇچار پەلەككە.
بىھۇدە خىيالىنىڭ يىپىنى تارتقىن،
ئۈچىنى چىڭ باغلاپ ئۇلۇغ تىلەككە.

ئابدۇۋەلى ئېلى

ئوقۇسام ئەجدادلار ئەجرىدىن قەسە،
زوقلىنار ۋۇجۇدۇم كۈچ كىرىپ ھەسسە.
مەن ئەلگە ياققۇدەك نېمە ئىش قىلدىم؟
دېسەملا قەلبىمدە خىجالەت غۇسسە.

* * *

بەزىلەر كەلمەكتە چۈشمەي سەپ بىلەن،
جاھانغا ماسلىشىپ ھەر خىل ئەپ بىلەن.
ۋىجدان بىلەن قىلچە ئالاقىسى يوق،
ئۆلچەيدۇ ھەممىنى پەقەت نەپ بىلەن.

ئابلەھەت ئابدۇللا

كەلگۈسىدە ماركسا سېلىنسا بىر يول،
ئادەملەر ئۇچۇشسا شادلىنىپ ئۇدۇل.
شۇندىمۇ ۋەتىنىم، بىر گىيا بولۇپ،
باغرىڭدا ياياتتىم يەنىلا تومۇر.

* * *

كىم ياخشى كۆرمەيدۇ شېرىن ئالىمنى،
كۆزنى يەپ، دەپ تۇرسا "قېنى، ئال
مېنى!"

نە ئۈچۈن ئۆرتەنمەس ۋىجدان غەزەپتىن،
ئالما يەپ، باغۋەنگە ئاتسا چالمنى.

* * *

سۆزلىمەك ھەممىدىن ئاسان ۋارقىراپ،
سۆز ئەمەس كىشىنىڭ ھەرىكىتىگە باق.
بەزىلەر سۆز بىلەن كۆككە يامشار،
ئىشىدىن باراڭغا چۈشمەيدۇ قاپاق.

ئابلەمىت ھاجى

بۇ دۇنيا بىز ئۈچۈن بىر قونالغۇ دەك،
شۇ دەڭگە تۆت كۈنلۈك مېھمانسەن ئۆزەك.
ئۆمرۈڭنى قەدىرلە، ۋاقتىڭنى ئۇچلا،
بىر نىشان قالدۇرغىن ئۆلمەيمەن دېسەك.

* * *

نادان ئۆلۈپ ناھايەت يەتتىسى ئۆتتى،
كۈندۈزدىكى چۈشتەكلا ئۇنتۇلۇپ كەتتى.
ئالىم ئۆلۈپ نەچچىلەپ ئەسىرلەر ئۆتتى،
بارغانسېرى شۆھرىتى پەلەككە يەتتى.

* * *

ھەسەتخور ھەمىشە راھەتتىن يىراق،
راھەتسىز كەسپتىن كېچەلمەس يىراق.
بولمايدۇ بىر مىنۇت ئاراملىق ئاڭا،
بۇنداق ياشىغاندىن ئۆلگەن ياخشىراق.

ئابلز ھوشۇر

شاھلىقتىن يوق ئەسلا تامايىم مېنىڭ،
ئېلىم، سېنىڭ رايمىڭ ھەم رايمىم مېنىڭ.
سەن بەخت دېسەڭ بۇ — بەختىم غۇرۇرۇم،
گەر گۇناھ دېسەڭ شۇ گۇناھىم مېنىڭ.

* * *

مەيلى سەن نۆۋىتى بەزمىدە ئولتۇر،
نۆۋىتى ئەمەل كۈت خەزىنىدە ئولتۇر.
تۇپراققا كىرگىچە جىسمىڭ، ئەل ئۈچۈن
ئۆمرۈڭنىڭ جامىنى شەرۋەتكە تولدۇر.

* * *

دىلىڭدا بارىنى تىلىڭغا دېگىز،
قېتىقنى قايماق دەپ ماختىما ھەرگىز.
كۆمۈشكەڭ چېقىلسا سېرىڭ ئاشكارا،
بەربىر قاپ ئىچىدە ياتمايدۇ بىگىز.

ئابلز ئۆمەر

كەڭ ئەلۋەك داستىخان گويا ھاياتلىق،
رىسقىنى ئالسەن ئەجرىڭگە لايىق.
نېمىنى تېرىساڭ ئورۇيسەن شۇنى،
زۇۋۇلاڭ ئاققۇزغان تەرىڭگە تالىق.

* * *

بەزىلەر سەسكىنەر غەزەپتىن ئەجەپ،
قىلدۇ ھەمىشە تەبەسسۇم تەلەپ.
مەن دەيمەن: مىڭ ياخشى، ساختا
كۈلكىدىن،
گەر ئاچچىق بولسىمۇ ھەققانىي غەزەپ.

ئابلىكىم خېۋىر

ئاۋايلاپ دەسسەگەن قوچۇ توپسىن،
ئاپرىنچۇر تېكىننىڭ بېشى بولمىسۇن.
بۇتلار مېھرابىنى لايدىن دېمىگەن،
ئىدىقۇت گۈزىلىنىڭ قېشى بولمىسۇن.

* * *

ئىجتىھاد تالانتىنىڭ ئىنگانىسى،
تالانت شۇ ئاننىڭ ئەركىن بالىسى.
ئاق سۈت بوپ قۇيۇلار تالانت تېنىگە،
ئىجتىھاد تەرىنىڭ ھەر دۇردانىسى.

ئارسلان

بۇ ئۆتكۈنچى ئالەم، ئۆتمىز چاپسان،
كىملىرىدىن قالمىغان ئىدى بۇ جاھان.
ئەل ئۈچۈن ئىشلەيلى، پەقەت ئەل باقى،
قايتا كەلمەكلىك يوق، كەتمەكلىك ئاسان.

* * *

تۆكمە ياش ئۆتكەننى قىلىپ تولا ياد،
بۇ دۇنيا پەرۋاسىز، قانچە دېسەڭ داد.
ئېچىنما كەتكەندىن، قورقما كېلەردىن،
ئۈمىدلەر ئۆمۈرنى قىلدۇ ئاۋات.

* * *

ياشلىقتا غەم ئەمەس، خۇشاللىق كېرەك.
چاقىنسۇن گۈزەللىك، قاينىسۇن تىلەك.
ئالدىرا، بوش قويما ئالتۇن پەسلىنى،
قېرىلىق سوغىدا سوۋۇيدۇ يۈرەك.

* * *

كەلمەيدۇ خۇشاللىق قاينغۇ-ئازارسىز،
زەپەر يوق، شەرەپ يوق چاپا-دېشۋارسىز.
ئىجادتا بىلەيلى دەمنى غەنىمەت،
ئەجەلنىڭ كەلمىكى ھامان قارارسىز.

* * *

يەر مېنى باقتى ھەم باقىدۇ ھامان،
نېمىشقا ئۇ ماڭا شۇنچە مېھرىبان؟
مەن يەرگە قەرزدار، سادىق، چۈنكى ئۇ
بوۋىلار جىسمىدىن پۈتكەن- يارالغان.

* * *

تانسىغا ئالدىراپ كۈتسەن تۈننى،
قولۇڭدا پاتۇرماق بولسەن كۈننى.
سۆرەيدۇ لەھەتكە سېنىمۇ شۇنداق
ۋاقىتنىڭ زەنجىرى چىقارماي تۈننى.

* * *

باتۇرلارنى ئاز كۆرىدۇ بۇ جاھان،
ساتقۇنلارنىڭ تېپىلمىقى بەك ئاسان.
باتۇر ئۆلسە، يەر قۇچاقلار، كۆك يىغلار،
ياتالمايدۇ گۆردە ساتقۇن تىنچ- ئامان.

ئەرشىدىن تاتلىق

كۈنلەرنىڭ، ئايلارنىڭ ئۆتكىنى ئۆتكەن،
ياشلىق باھارىڭنىڭ كەتكىنى كەتكەن.
ۋاقىتتىن ھەسسەڭنى يۇلۇپ ئالمىساڭ،
ئەڭ ئېسىل نەرسەڭنىڭ يىتىكىنى يىتكەن.

* * *

“قايقارا قۇندۇزدەك چاچلىرىڭ قېنى؟”
دەيسەن، قىستايىسەن كۆرگەندە مېنى.
ھە، قوندى چېچىمغا مەزگىلسىز قىراۋ،
مىسراغا سىڭگەچكە يۈرىكىم قېنى.

* * *

مەردلىككە قول بەرسەڭ شۇنى ئەستە تۇت،
بىراۋغا قىلساڭ سەن ياخشىلىق، ئۇنۇت!
بىراۋ قىلسا ساڭا بىرەر ياخشىلىق،
ئۇنتۇمىغىن ئۆمۈر بويى بىر مىنۇت.

ئەنئەنە ئابدۇرەھىم

كۆرمىدىم پەش قىلىپ ساختا ئىشنى،
ئابروىيى بىر غېرىچ ئۆسكەن كىشىنى.
كۆرمىدىم ئەل يۇرتنىڭ بەختىنى كۆزلەپ،
كۆڭۈللەر تۆرىدىن چۈشكەن كىشىنى.

* * *

بىر دۆڭدىن ئېشىپلا غاداىما بىراق،
ئىلىمنىڭ تېخى سەپىرى ئۇزاق.
تىرىشچانلىقتىن پۈتۈلگەن قولى،
قانائەت تېغى قىلىمسۇن چولاق.

تۇردى سامساق

“كېرەكلىك تاشنىڭ ئېغىرى يوق” دەپ،
سەن شۇنى مىزان بىل، بېشىڭدا كۆتەر.
ئاشۇ تاشچىلىك ۋەزنىڭ بولسلا،
سېنىمۇ ھەر جايدا ئىلتىپات كۈتەر.

* * *

ئۆزىنى بىلمەكنىڭ ئۆزى بىر بىلىم،
بىلىم ئۈچۈن مەيلى ئېگىلسە بىلىم.
“نادانلىق نومۇس!” بۇ، زامان سۆزىدۇر،
سامى بول بۇ سۆزگە ئەي ئۇيغۇر ئېلىم.

* * *

ئاقىلسەن، ئاۋۋالا ئۆزەڭنى تۈزەت،
ھەر نېچكۈك نۇقساننى دۈشمەن بىل، تۈگەت.
“بىلمەيمەن تېخى” دىن ئالىي بىلىم يوق،
بۇ سۆزگە چىن دىلدىن تىلىڭنى ئۆگەت.

* * *

بىرى ئۆگىتىشنىلا ئۆز كەسپى ئەتتى،
ھەمىشە ھەركىمگە ئەقىل ئۆگەتتى.

ئۆگەنمەي، پەقەتلا ئۆگىتىۋېرىپ،
ئۆزىنىڭ ئەقلىنى تامام تۈگەتتى.

* * *

ياش تالشار، ياشلىق تالشار،
چاچنى تارتىپ ھەريان تارشار،
ۋاھ، ئەجەبكى پايىنەكباش ئەمدى،
نەۋرىسىدىن تارغاق تالشار.

* * *

چىنارنى چانسام ئۆتمىدى كەكەم،
سەۋەبكى ئۇيۇل ئۇ، پور ئەمەس، مەھكەم.
ھەريىلى تاشلىغاچ كونا قوزاقنى،
ئۇ غالىب، بۇ خىسلەت بىزدە خېلى كەم.

* * *

دەيدىلەركىم: ھۈنەردىن ئۈنەر،
ئادەم بولساڭ بولما بىھۈنەر.
ھۈنەر بىلگەن كىشى قولغا،
بەخت قۇشى چوقۇم ئۆگىنەر.

* * *

تۆگىنى باغلىدىم بۇرنىدىن تېشىپ،
ئۆزىنىڭ يۇڭىدا ئارغامچا ئېشىپ.
ئېشەكنىڭ قۇيرۇقىغا چاتساممۇ ئاندىن،
كەتمىدى ئېرىغا ئىزىدىن ئېشىپ.

* * *
پۇت ساۋاقنامىگە كۆرگەننى كۆپلەپ،
ئۆتكۈزمە كۈنۈڭنى لاپ بىلەن ئەپلەپ.
سۈپەتكە ساقچى بول، ساختىدىن ساقلان،
ۋاقتىنى ھاممال قىل، خەزىنەڭنى يۈكلەپ.

تېپىپجان ئېلىپىۋ

قەترىدىن تولدۇ دېگىزنىڭ قىنى،
ئۈزىدۇ ئۇنىڭدا ھايات يەلكىنى.
ئەگەر مىننەت قىلساڭ ئۆز قەترەڭنى سەن،
ئۈزۈپ باققىنا شۇ قەترەڭدە قېنى!

* * *

مۇبادا راست بولسا ئەيسا قىسمىتى،
ۋە ماڭا پۈتۈلسە ئۇنىڭ جەننىتى.
مەن ئۆلۈم تىلەيتتىم، چۈنكى دوزاخقۇ
ۋەتەننىڭ ھىجرىدە جەننەت لەززىتى.

* * *

ھاقارەت تۆھمىتى كەلسە ھەرقاچان،
ئۇنى قاراقچىدەك كۆرسەن ھامان.
مېھماندەك كېلىدۇ ماختاش تۆھمىتى،
بىراق، قاراقچىدىن مىڭ ھەسسە يامان.

* * *

نامەردلەر قورقۇنچاق كېلىدۇ قەۋەت،
بۇ چەكسىز ھەقىقەت، ئەزەلدىن - ئەبەد
ئەگەر بار دېسەڭ ئۇنىڭ قورقمايدىغىنى،
راست، ئۇ قورقمايدۇ نومۇستىن پەقەت.

* * *
سۆيگۈگە كېلىدۇ تالاي خېرىدار،
ۋىجدانغا باي بولساڭ، بولدۇڭ ئېتىبار.
ئەگەر سۆيگۈڭ بولسا بەغباشلىققا باي،
ۋىجدان گادايلىقى قىلار سېنى خار.

* * *
تال-تال كۈمۈش چاپلىرىڭنى ماڭا بەر ئانا،
تەشۋىشنىڭنى بىللە قوشۇپ ئۆتكۈزگىن ماڭا.
سېنىڭ ئۆلمەس بەختىڭ بىلەن بىللە
ياشاي مەن،
ياشلىقىمنى، شادلىقىمنى بەخش ئېتىپ ساڭا.

* * *
دىلبەرنىڭ كۆزىدىن كۈلكە ئاڭتۇرۇپ،
يىلىنىپ-يالۋۇرسام شۇنچە ئاھ ئۇرۇپ،
ئۇ دەيدى: "كۆزۈمدىن كۈلكە ئىزدەسەڭ،
رەقىبىنىڭ كۆزىگە قادال ئوق بولۇپ."

* * *
قۇيۇن چىققاندا ھەممىدىن بالدۇر،
ئۇچىدۇ قامغاق بىچارە مەغرۇر.
قىزىل يۇلغۇن تۇرۇپتۇ ياشناپ،
چۈنكى ئۇنىڭ يىلتىزى چوڭقۇر.

حق ئىشقا پۇتلاشتى ھەۋەس - ھىرىسىم،
ئويلسام، بولىدۇ كۆڭلۈم بىر قىسىم.
ھەۋەسنىڭ كەينىگە كىرمىگەنلەرگە،
كېلىدۇ ئەمدى ئەجەب ھەۋىسىم.

* * *

شېئىر يازمىقىم ھەۋەستىن ئەمەس،
مەن ئۈچۈن شېئىر ۋىجدان ئىشى، بەس.
پىكىر يۈرمىكىم، مىسرالار تومۇر،
ھەرىپلەر قېنىم، ۋەزىنلەر نەپەس.

* * *

ئىمتىھان بەرمەي ئاق قەغەز بېرىپ،
يۈرۈشتى بەزىلەر مەيدىنى كېرىپ.
ئۇنداقلار ھەرگىزمۇ تىكمەيدۇ كۆچەت،
مېۋىنى يەيدۇ شېخنى يىرىپ.

* * *

ھەزەر قىل، بەزىلەر "جۈندەش" كە ئۇستا.
بىر ئىشقا ئالدىدىن ئۈندەشكە ئۇستا.
ئەپلەشسە ئۆزىنى داڭلاشقا ئۇستا،
چاتىقى چىقسىلا دۆڭگەشكە ئۇستا.

* * *

ئېگىلىدىكەن ئالما شاخلىرى،
مېۋىسى قانچە ئوخشىغانسېرى.

كەمتەرلىك بىلەن ئادەم چىرايلىق،
سەتلىشىدىكەن غادا يىغانسېرى.

* * *

سۆكۈشلەرگە چىداپ تۇرۇپسەن،
بۇ خىسلەت بىلەن يېرىم يىگىت سەن.
پۈتۈن يىگىت بولمىەن دېسەڭ،
ماختاش ئالدىدا كەتمە ئېرىپ سەن.

* * *

چاقچاق قىلمايمەن قانۇنىيەتكە،
بويىسۇنمايدىكەن شەخسىي نىيەتكە.
ئۇنىڭغا بوزەك بولمايدىكەنمەن،
تايانسام پەقەت سەممىيەتكە.

* * *

ھەممىمىز سۆزلەيمىز ھەققانىيەتتىن،
بىراق ئاشالمايمىز شەرت - شارائىتتىن.
نېمىمىز توغرا، نېمىمىز خاتا،
ئورايلى دانا ئەمەلىيەتتىن.

* * *

تىلىدىم ساقىنى، "چىقسۇنا جېنىڭ،
بۇلغامسەن شۇنچىۋىلا ئەقلىمنى مېنىڭ."
دېدى: "نەپسىڭ كەلدى دېۋەيلەپ ماڭا،
كىم كۆرۈپتۇ بۇندا ئەقلىڭنى سېنىڭ؟"

* * *

ياماننىڭ دەستىدىن شۇنداق دېدىمكى:
“نېمە بىر قىلغىنىم باردۇ مېنىڭكى؟”
ئاقىل دېدى: “بەلكى، بىلىپ يا بىلمەي،
يامانغا يانتايلاق بولغانىدىڭكى...”

* * *

ئۇرۇشتىن كېيىن بىر قەھرىمان چىقتى،
ئاۋازى ھەممىدىن بەك يوغان چىقتى.
بىراق شېھىت قېنى تىلغا كىرگەندە،
ئۇنىڭ ئاغزىدىن نە زۇۋان چىقتى.

* * *

چاغلىقتۇر دۈشمەننىڭ ئەزۋەيلىگىنى،
يامىنى يوشۇرۇن قەستلەيدىغىنى.
خەتەرلىك ئەمەسمۇ قاۋىغان ئىتتىن،
ئەركىلەپ تۇرۇپلا چىشلەيدىغىنى.

* * *

بىر ئېشەك بېشىغا ئوراپ سەللىنى،
قايتۇ بەك كۈلكىگە دوراپ موللىنى.
تېخىمۇ كۈلكىلىك ئەمەسمۇ مېنىڭ،
تۆرگە باشلىغىنىم “تەقسىر” دەپ ئۇنى.

* * *

كۈندۈزى تۆت ئاغىنەم بىللە ئىدى،
يولۋاسمۇ مۈشۈكچىلىك كۆرۈنمىدى.

ئاخشىمى يالغۇز چىقىپ چاشقان بولدۇم،
ئالدىمغا مۈشۈك ئۇچراپ قېلىۋىدى.

* * *

بىر يەردە ئېغىز بۇرۇن يالىشىدۇ،
بىر يەردە بىر سۆڭەكنى تالىشىدۇ.
دەيدىكەن شۇنداق تۇرۇپ: "چىن ئىنسان
بىز،

ئۇنداق ئىش ئىتلارغىلا يارىشىدۇ."

* * *

رىياكار سوپىلار مەككار كېلىدۇ،
يوغان سەللىنى دەستەك قىلىدۇ.
غەزەزسىز ئادەملەر ساختا سەللىدىن،
راست پايتىمىنى ئەلا بىلىدۇ.

* * *

قەدىرلىك سانلار كىم قىلسا ھىممەت،
مىننەتنى بىلمەسلىك ئۇنىڭدىن قىممەت.
پاك نەرسە بولسىمۇ ھىممەتنىڭ ئۆزى،
بۇلغىنىپ كېتىدۇ قوشۇلسا مىننەت.

* * *

كۆرۈپ تۇرۇپ ئوغرىنىڭ تام تەشكىنىنى،
قاراڭلار، مېنى قارا باسقىنىنى.
ئوغرىغا ھامى بولۇپ گەپكە قالدۇم،
پاسكىنا بولدۇم ئاياپ پاسكىنىنى.

* * *

”پۇشايىمان يەيدۇ، — دېدى بىرسى
ماڭا، —

چۈشەنمەي كىم خاتا مۇشت ئاتسا ساڭا.
بەتئىيەت قەستەن خاتا قىلار شۇڭا،
خاتاغا ئىقرار بولۇش ئۆلۈم ئاڭا.”

* * *

دېۋىدىڭ: ”بولمايدۇ ھېساب ئۆگەنمەي،
ھېسابنى ھەر ياڭزا ياساپ ئۆگەنمەي.“
ئاخىر چوڭ ھېسابقا تۇتۇلدۇڭ، چۈنكى
ھېسابتىن ئىلگىرى ئىنساب ئۆگەنمەي.

* * *

ئەيمىگىنى سۆككەندىن كەتتىڭ يۈز ئۆرۈپ،
ماختىغانلار قاچتى سېنى ئۆكتۈرۈپ،
ھەي نادان، بوۋايلار دېمىگەنمىدى:
”دوست ئېيتار يىغىلىتىپ، دۈشمەن
كۈلدۈرۈپ.“

* * *

ئەل نېمىگە سۆيۈنسە، زوقلانساڭ شۇڭا،
ئەل نېمىدىن يىرگەنسە، ھومايساڭ ئاڭا.
ئالقىش تۇرماق، راھەتتۇر ھەتتا ھاقارەت.
بۇندىن ئارتۇق ئىپتىخار نە ھاجەت ساڭا.

تىرىك

يۇلتۇز دەر: "ئۈمىد تە كۆكتىن ساقىدىم،
ئاداققى بىر نۆۋەت ئۈچۈن چاقىدىم.
ئارمان يوق كۆمۈلسە جىسمىم تۇپراققا،
شۇ ۋەجدىن كەينىمگە قاراپ باقمىدىم."

* * *

باسقىنىدا غەم تېغى يۇرتتىن بەزمىدىم،
ئۆتمەستۈشۈك كۈلبەمدىن زادى تەزمىدىم.
ئاتەش ئىكەن ئەل ئىشقى، بەرگەچ
ھارارەت.

قەھرىتاندا يالىڭاچ سوغىنى سەزمىدىم.

جاپپار ئەمەت

ئۇيالىسا كىمكى ھالال تەر تۆكۈشتىن،
ئۇيالىماس خۇشامەتتىن، تىز پۈكۈشتىن،
كىم ئەگەر ئۇنداقلارغا پاناھ بولسا،
ئۆزىنى كاپاتلايدۇ ئۆكۈنۈشتىن.

* * *

ئاش كەلسە ئۆتۈۋالسا كىم ئالدىغا،
مۇشت كەلسە مۆكۈۋالسا جىم دالدىغا.
سېنى نەس باسقنى شۇ، ئۇنداقلارنى
يۆلسەڭ يېتىدۇ، دەپ ئەل دادىغا.

جېلمى

ۋەتەن سېنى مەڭگۈ سۆيۈپ ئۆتەرمەن،
ئېشىڭدا ئاتەشتەك كۆيۈپ ئۆتەرمەن.
پاك، گۈزەل ھۆسنڭگە گەر قونسا توزان،
ئەقىدەم سۆيىدە يۇيۇپ ئۆتەرمەن.

* * *

ۋەتەن دەپ سوقىدۇ يۈرىكىم مېنىڭ،
ۋەتەن ئاۋاتلىقى تىلىكىم مېنىڭ.
دەرد كەلسە، دەردىگە داۋا بولمىسام،
نە بولسۇن ۋەتەنگە كېرىكىم مېنىڭ؟

* * *

بەزىلەر ئۆزىنى چوڭ تۇتار شۇنچە،
ئىچىدە "ئېلىپ" تىن سۇنۇق يوق قىلچە.
غاداىغىنى بىلەن گويا پور تېرەك،
يوق ئۇنىڭ قىممىتى ئەلدە بىر پۇڭچە.

ر. جارى

دۇنياغا كېلىشتىن نېمىدۇر مەقسەت؟
يوقنى بار قىلىشتۇر سىڭدۈرۈپ مېنەت.
كەلگۈسى ئەۋلادقا بىر ئىزلىك قالسۇن،
تەييارنى تۈگىتىپ ئۆتسەڭ، بەكمۇ سەت.

* * *

ھەر ئىشقا خەلق ئادىل باھاچى ئۆزى،
ھەممىدىن ئۆتكۈردۈر ئاممىنىڭ كۆزى.
ئىشىڭدا توغرا بوپ، ئالغا بېسىۋەر،
شامالدا توزۇيدۇ غەيۋەتچى سۆزى.

* * *

كېيىر، تەمەننادىن ساقلان ئەي كۆڭۈل،
ماختىنىش، تامادىن ئاسران ئەي كۆڭۈل.
داشقال ئەمەس، پولات بولىمەن دېسەڭ،
كەمتەرلىك تەپتىدە تاۋلان ئەي كۆڭۈل.

رەخم قاسم

قىتىغىر كۆڭلىدە قاترايدۇ قاۋان،
ئوينىيدۇ كۆزىدە تۈلكىلىك ھامان.
تۇرقى ئادەم، بىراق باقساڭ زەڭ سېلىپ،
ئۇنىڭ ھەر خۇلقىدىن ۋەھشىلىك ئايان.

* * *

كىم ساڭا ئاشىق دەپ ئاتىسا مېنى،
دەيتتىم: ”بۇ يالغان سۆز، ئىسپاتىڭ
قېنى؟“
ئاقىۋەت زار يىغلاپ بولدۇم مەن ئىقرار،
پەقەتلا بىر كېچە كۆرمەستىن سېنى.

روزی سایت

قشلىقى تۇن، يازلىقى كۈن ئۇزار ئىكەن،
ئۆمرۈڭنىڭ گۈلى بىللە توزار ئىكەن.
ۋاي ئىست، قەدىرلەنمەي ئۆتكەن ئۆمۈر،
ھاياتنىڭ گۈلزارىنى بۇزار ئىكەن.

* * *

ساتقۇنلار ۋىجدانىنى سېتىپ يەيدۇ،
ئاقىللار ئەقلىدىن نان تېپىپ يەيدۇ.
بېشىنى سىلغانى چىشلەيدىغان —
يۈزسىزلەر ئەقلىنىمۇ قېتىپ يەيدۇ.

* * *

بەختىڭنى بەرپا قىل ھالال تەر بىلەن،
پۈتمەيدۇ ئىنساننىڭ رىسقى "بەر" بىلەن.
ئەقلىڭنى ئىشلەتكىن، زېھنىڭنى يۈگۈرت،
زامانەم گۈللەنەر ئىشچان ئەر بىلەن.

* * *

قۇم يىغىلسا تاغ بولىدۇ، ئەل يىغىلسا باغ،
ئەل چېچىلسا نىم بولىدۇ؟ يۈرەكلىرى داغ.

بەش بارماقنى جەم قىلمىسا تۈگۈلمەيدۇ
 مۇشت،
 ئىككى قوچقار ئۈسسۈشكەندە كۈلەر بۆرە،
 زاغ.

* * *

ھەر ئىشنىڭ باشلىنىش دەسلەپى قىيىن،
 جاپاسى ئالدىدا، راھىتى كېيىن.
 كىمكى كۆرسەتمەي چىدام ئىجتىھات،
 تەلپۈنسە راھەتكە ئىشى بىر تەيىن.

* * *

ئۆمرۈڭنى ئۇزارتاي دېسەڭ، شان يارات،
 بېھۋەدە قەدەمدىن خورايدۇ ھايات.
 يولۋاستەك ياشاشنىڭ دەۋرانى تۇرۇپ،
 توشقاندا تىترىمەك نەقەدەر ئۇيات.

* * *

گۈل ئۈزەي دېگەنتىم، سانجىلدى تىكەن،
 تىكەنسز ئەمەسكەن، بىلدىم، گۈل دېگەن.
 ئارقامغا يانغانتىم، گۈل ئېيتتى كۈلۈپ:
 "تىكەندىن قورققانغا گۈلى نەدىكەن؟"

* * *

نەۋرىلەر ئۇنتۇماي يادلىسۇن دېسەڭ،
 بولغۇلۇق ئەتىنىڭ تېمىغا كېسەڭ.

قازداقۇ خاتىرجەم ياتىمىز گۆردە،
بۈگۈنكى "مەن" بىلەن چىرىشىپ يۈرسەك.

* * *

بىر قېتىم كەسمە كىچۈن ئۆلچىگىن ياتتە،
سەن بۇنى مىزان ئەت سۆزدە، ھەرىكەتتە.
ئەقلىنىڭ دۈشمىنى ئالدىراڭغۇلۇق،
ئالدىراپ ئىش قىلساڭ قالسەن دەردتە.

* * *

ئاھ ياشلىق ناخشىسى ئاجايىپ غەزەل،
ئوقۇشنى بىلسە، ئۇ يېقىملىق، گۈزەل.
بۇرچىنى چۈشەنگەن ئوقۇيالايدۇ،
ئەكسىچە ئۆمۈرگە تۆلەيدۇ بەدەل.

* * *

ياشلىقنىڭ قىسسىسى پۈتسە ئوقۇلۇپ،
كېتىدۇ ئۆمۈردىن بىر باب يوقۇلۇپ.
شامالغا ئۇچمىسۇن بەتلەرم دېسەڭ،
پەيتىنى تۇت، گۈل ئاچقىن خۇش پۇراق
بولۇپ.

* * *

ھەسەتخورنىڭ كۆڭلى خۇش بولماس،
"جۈپ چوكا"دىن قولى بوش بولماس.
ئۇنداقلارنىڭ ھالى زەبۇنلۇق،
قانچە قىلسۇن نېنى قوش بولماس.

روزی نیاز

ئەجرە قىلسا بىلىم ئېلىش ئەمەس قىيىن،
يۈرسە لەيلەپ قالار ئادەم داغدا كېيىن.
ئېچىلدۇرار بىلىم ئەھلى چۆللەردە گۈل،
بىلىمىزنىڭ باھا - نەرخى پۈچەك تىيىن.

* * *

كىمكى ئۇشلاپ يۈرسە نىزا تىغىنى،
ۋە سالسا دەيدەيگە ئۇنى ھەم بۇنى.
ئاخىر جازالایدۇ ئادالەت ئۇنى،
بۈركۈت قامىغاندەك تادان تۈلكىنى.

* * *

بەزىلەر لاپ ئۇرۇپ، داڭلار ئۆزىنى،
سىغدۇرماق تەس كېلەر قاپقا سۆزىنى.
ئاغزىدا ھەمىشە شەھەر ئالغاننىڭ،
قىلمىشى ئۇرىدۇ يەرگە يۈزىنى.

رېشت مەخسۇت

بەزىلەر ئىش قىلار ئەتراپقا قاراپ،
يەنى چوڭ - كىچىك ئەرباپقا قاراپ.
ئۇلارچە ئەرباپنىڭ بەرى سازەندە،
ئەل ئوينارمىش ھامان ساز - داپقا قاراپ.

* * *

ياخشىدىن ئۆگەنگىن، ياماندىن قېچىپ،
گۈل بولۇپ ئېچىلغىن خۇش پۇراق چېچىپ.
مىسالى چۆلدىكى زىلال بۇلاقتەك،
ئۆزىگە نەپ بەرگىن، ئۆزەڭدىن كېچىپ.

* * *

ئادەمسەن، ئەخلاقلق ھەم غايىلىك بول،
دەرەخسەن، مېۋىلىك ھەم سايىلىك بول.
مەرىپەت بازىرى قىزىدى قايناپ،
قۇرۇق قول يۈرمىگىن، دەسمايلىك بول.

زوقمەن

بىلىمنىڭ پەللىسى ئەشتىن ئېگىز،
ئويلما بىر چامداپ چىقىشنى ھەرگىز.
گويىكى يىڭىدە قازغاندەك قۇدۇق،
ئىزدەنسەڭ يېتىسەن ۋەسلىگە شەكسىز.

* * *

ئىلىم - پەن كۆتۈرمەس ساختا - يالغاننى،
كىم كۆردى ئېشەكلەر موللا بولغاننى.
ئەل قاچان ياقتۇرغان نەپسىنى كۆزلەپ،
ئېغىزدا لاپ ئۇرۇپ شەھەر ئالغاننى.

سادىن سادىر

قىلىمىغىن سەپەردە نامەردنى ھەمرا،
ئېشەك قۇلىقىغا چالمىغىن ناغرا.
خۇشامەتكە ئاق نان ئېلىپ يېگەندىن،
مىڭ ئەۋزەل ئەجرىڭدىن يىگىنىڭ زاغرا.

* * *

بولغىچە قورقۇنچاقنىڭ تۇمىقى،
بولساڭچۇ مەرد يىگىتنىڭ چومىقى.
بولغىچە تەييار تاپنىڭ ياستۇقى،
بولساڭچۇ خامانچىنىڭ تۇلۇقى.

سەلەي قاسىم

بەزىلەر كېلىدۇ كۈلۈپ تۈلكىدەك،
زەڭ قويۇپ قارىساڭ ئەمەس كۈلكىدەك.
يىغلىساڭ كۈلىدۇ، كۈلسەڭ مۇبادا،
ئۆگىنىدۇ ئۆزىچە قورقۇپ ئۆلگىدەك.

سەمەت دۇگايلى

بىر سېكۇنت يۇلتۇز مەن دەپ پەرەز قىلدىم،
ۋەتەننى كۆكتىن كۆرۈپ ھېچ قانمىدىم.
ئىككىنچى سېكۇنت ئۆتسە، بىلەلمىدىم،
ھىجرانغا چىدىيالماي ئاقارمىدىم.

* * *

ئەسەرلەردىن مەۋجۇت بۇ جاھان،
نېمەتلەرگە تولغان داستىخان.
ئىنسانىيەت مېھنىتى ئۇنىڭ،
ئەمگەك ئاڭا سېخى ساھىبخان.

* * *

مەن سورىدىم يېشىل مايسىدىن:
“قانداق چىقتىڭ تاشلار ئاستىدىن؟”
“ئەمگەك بىلەن” دېدى ياش مايسا،
غۇرۇر ئۇرغۇپ ھېسسىياتىدىن.

* * *

ھەممە گۈل بۇلبۇلغا قىلدۇ ھەۋەس،
لېكىن ئۇ بىر گۈلنىڭ كۈيچىسى ئەمەس.
ۋەتەن—گۈل، مەن—بۇلبۇل، شۇ گۈلگە تالىق،
كۈيچىمەن قالغىچە ئاخىرقى نەپەس.

* * *
كالىندار تاڭدا: "بۈگۈن بايرام" دېدى،
"شادلىقتىن ۋەتەن قوينى قاينام" دېدى.
مەن دېدىم: "ۋەتىنىمدە ئۆتكەن ھەر كۈن
مەن ئۈچۈن بۈگۈنكىدەك بايرام ئىدى..."

* * *
تاڭ بۇلبۇلى كەلدى يېنىمغا،
— يار بول، — دېدىم، — كېلىپ قېشىمغا.
— گۈل بولغىنىسەن، — دېدى شوخ بۇلبۇل، —
ئەمگەك گۇۋاھ بولسۇن ئىشقىڭغا.

* * *
سەھەردە كۈن بولۇپ سىڭسەم كۆزۈڭگە،
نۇرىدىن گۈل بولۇپ ئۈنسەم يۈزۈڭگە.
قاچىسەن نېمىشقا يەنە يىراقلاپ،
رەنجىمنى سەپەرداش قىلىپ ئۆزۈڭگە.

* * *
گۈزەلسەن، يىللىقسەن، بۈيۈكسەن ئانا،
قوينۇڭدىن ئايرىلىش ئۆلۈمدۇر ماڭا.
ياشسام خۇشالمەن، ئۆلسەم خاتىرجەم،
تۈپرىقنىڭ قوينىدا ياتقاچقا يانا.

* * *
ھەسەتخورنىڭ مال - دۇنياسى ھەسەت ئېمىش،
ئارزۇ، نىشان، مۇددىئاسى ھەسەت ئېمىش.

ھەسەت بىلەن كۆڭلى تاپسا ئاراملىقنى،
دېشۋارچىلىق ھەم جازاسى ھەسەت ئېمىش.

* * *

مىسالى تولۇن ئاي كۆرسىتىپ دىدار،
ئىشقىدىن ئەلەمگە بولدۇم گىرىپتار.
ھىجايىدى، كەتتى ئۇ، قالدى مەن ئۈچۈن
لېۋىدىن ئېچىلغان گۈللەر يادىكار.

* * *

تاڭ ئىدى، بۇلۇتلار يېرىپ كۈن كېلەر،
خۇشاللىق ئىلىكىگە چۆمەر ھەممە يەر.
قەلبىم شاد، شادلىقى ئەمەسكى كۈندىن،
كۈن - كۈندە بار، بۈگۈن كېلەتتى دىلبەر.

سەيپىدىن ئەزىزى

تومىنى باشقۇرسۇن كۆڭلى پاك مىراب،
ئۆستەڭنى پاكىزە ساقلىسۇن قاراپ.
سۇ باشتىن لاي بولسا، سۈزۈلمەي ھەرگىز،
ئايدا تەشنىلار بولغۇسى خاراب.

* * *

تولۇن ئاي بىلەن مەن بەس - بەستە ئۇچسام،
كېزىپ سەييارە ئارا ئاسماننى قۇچسام.
چولپان كۈلۈپ ماڭا قىلسا تەبەسسۇم،
ساماننىڭ قىزىغا گۈلدەستە تۇتسام.

* * *

ئەي بوۋاي، باشلىرىڭغا ئاق كىرىپتۇ،
يېشىڭمۇ ئاتىشى بەشكە نەق كىرىپتۇ.
جاۋاب بەر، ئاچقىن ئۆمرۈڭ دەپتىرىنى،
نېچۈن سانسىز ۋاراقلار ئاق تۇرۇپتۇ؟

* * *

تەر تۆكۈپ ئەجرىمدىن يارالدى «سۇتۇق»^①،
ئارمانىم، ئۈمىدىم، سېۋىنچىم، ئۇ، توق.

① ئاپتونونىڭ «سۇتۇق بۇغراخان» ناملىق رومانى كۆزدە تۇتۇلدى.

«بۇغراخان»^① غۇرۇرىنىڭ، ماختانما،
بىراق،

ئەزىزى كۈتىدۇ سېنى چىق ئۇتۇق.

* * *

تەر تۆكۈپ ئۆستۈرسەڭ كۆچەت، نە
ئارمان،

چېچەكلەپ، مېۋىلەر بېرىدۇ ھامان.
باغۋەننىڭ ئوغلى مەن، بوۋاممۇ باغۋەن،
باغۋەن بوپ ئۆتمەن بولسىلا دەرمان.

* * *

ئەل بەردى ساڭا نان - تۇز، سەن نېمە
تۇتتۇڭ؟

قىلىدىڭمۇ ۋاپا، يا بولمىسا ئۇنى ئۇنۇتتۇڭ؟
باغلارنى ياساپ باغۋەن بولۇپ، سۇندۇڭمۇ
ئانار،

يا بولمىسا نوتىلارنى سۇسىز قۇرۇتتۇڭ؟

* * *

ئېلىڭنىڭ تۇزىنى يېگەيسەن ھالال،
تۇزچىنىڭ ئالدىدا بولمىغىن مالال.

① ئاپتونىڭ «سۇتۇق بۇغراخان» ناملىق
رومانى كۆزدە تۇلىدۇ.

توپاڭدىن مەي ئۈچۈن ياسالسا كور،
تۈزى يوق تۇپراقتىن پۈتمىگەي ساپال.

* * *

تۈنۈگۈننى ئۈنۈم جەۋھەرنى تاللا،
مېغىزنى قەدىرلە شاكىلىنى شاللا.
ئەتىكى يول پارلاق، مۈشكۈلدۈر بىراق،
جۈرئەت قىل پەللىدە يايىرايدۇ جانلار.

* * *

دېدى ئۇ: "ئۆمۈر پۇل، بەخت دېگەن
پۇل،
بەختنى ئىزدەسەڭ ئالتۇن تاپ، باي بول."
دېدىم مەن: "پۈچەك پۇل بەرمەيدۇ بەخت،
ئىرادە، ئىلىمدىن ئۆمرۈڭگە سال ئۇل."

* * *

"شائىرمەن" دەپ شېئىرغا تەگكۈزمە داغ،
قىينالما ئەۋارە بولۇپ، پاداڭنى باق.
مېغىزى پۈچەك ئۈچكىدىن ئۈنمەس گىيا،
مېغىزدىن مېۋە بولۇپ، بولغۇسى باغ.

* * *

ئۆزەڭنى بىل، ئۆزەڭنى قوي دېگەن
بىمەنا،
"ئۆزەڭنى بىل، ئۆزەڭنى قوي" دېسە دانا.

ئۆزگە ئەگەر بولمىسا، بولماستىڭ ئۆزەڭ،
ئۆزگە ئۈچۈن ياسىساڭ باغ، ئۆزەڭمۇ
رەنا.

* * *
ئازغىنا ئەجرىڭگە قىلما تەمەننا،
ماختانچاق ھېچ قاچان بولالماي دانا.
ئەجرىڭنىڭ قىممىتى زادى قانچىلىك،
خالايتىق بەرگۈسى ئورۇنلۇق مەنا.

* * *
ماختىسا كىشىلەر ئاز ئەجرىڭنى دەپ،
ھاكاۋۇر بولۇپ كەتمە "مەنلا بار" دەپ.
"ئۆزەڭنى ئەر بىلسەڭ ئۆزىڭنى شىر بىل"،
باشقىغا قول شىلتىپ ئۆگەتمە ئەدەپ.

* * *
ئىشنى قىلساڭ پۇختا قىل خام بولمىسۇن،
پىكىر خالتاڭغا شىكايەت تولىمىسۇن.
گۈلنى باقساڭ ئاسرىغىل كۆڭۈل قويۇپ،
ھۆسنىگە تولغاي، ۋاقىتىڭنى سولمىسۇن.

* * *
بوۋاڭنىڭ سۆزىنى ئورۇنسىز يەشمە،
غەيرىيلەر تىلىدىن سۆز قوشۇپ ئەشمە.
ئەشمەڭنى خالايتىق چۈشەنمىسەڭ،
يەشمەڭگە كەتمەسمۇ يەنە بىر يەشمە؟

* * *
نان بەرگەن، تۈز بەرگەن، قوينغا ئالغان
قەدىردان ئېلىڭنى ئاسرا ئەي پالۋان.
سۈت بەرگەن باغرىغا بېسىپ ئۆستۈرگەن
ۋاپادار ئاناڭغا ۋاپا قىل ئوغلان.

* * *
چىن مۇھەببەت بولمىسا، سۆيگۈ ماڭا
ھاجەت ئەمەس،
رابى ساداقەت بولمىسا، مېھرى ماڭا
ھاجەت ئەمەس.
ئاق كۆڭۈل ئەلا ماڭا، گەر دوقا ماڭلاي
بولسىمۇ،
قەلبى گۈزەل بولمىسا، ھۆسنى ماڭا ھاجەت
ئەمەس.

* * *
ئايا دوست، قەدىردان دوستۇڭنى سەن
بېھۇدە زار قىلما،
ساڭا قىلغان ئەقىدە، رەنجىتىپ نامەردكە
خار قىلما.
پادا باققاندا ئۇ سەن بىلەن تەڭ ئوخشاش
چاپا چەككەن.
ياڭاق چاققاندا ئۇنتۇپ، سەن ئۇنى
ئىزدەشنى ئار قىلما.

* * *

ئانا تىل يولغا قازمىغىل قانال،
خالايق ئۆتەلمەي بولمىسۇن مالال.
سۆزۈڭنى كىشىلەر چۈشەنسۇن دېسەڭ،
خەلقنىڭ تىلىنى قىلمىغىل قامال.

* * *

گۆھەرنى تاش ئورنىدا ساتقانمۇ بارمۇ؟
خەس ئورنىدا خارلاپ يەرگە ئاتقانمۇ
بارمۇ؟
يەشمىلەرنى چۈشەنمىسە كىملىرى ئەيىبكار؟
"بىلىمسىز" دەپ خەلققە گۇناھ ئارتقانمۇ
بارمۇ؟

* * *

جاھالەت، خۇراپات ئەپكىلەر ئاپەت،
بۇلغايدۇ دىللارنى سالار پالاكەت.
ئىشانلار، سوپىلار، باخشى، رەمماللار،
ھەممىسى ئالدامچى، ئىشى جىنايەت.

غەنىمەت غەييۇرانى

ئىلىم پەقەت ياقتۇرمايدۇ يالغاننى،
كىم كۆرۈپتۇ ئىلىم بويىچە ئالغاننى.
كۆرمىسەمتىم "ئالىم مەن" دەپ مۇنبەردە،
خالايقنىڭ ھايت-ھۇيتىغا قالغاننى.

* * *

ھەيۋە بىلەن قول كۆتۈردىڭ بوزەككە،
غەزەپ بىلەن سالدىڭ ھەتتا تەستەككە.
ئىچىدىن ئۇ بىر ئۇھ تارتتى، ئويلما
شۇ ئۇھ تارتىش كەلمەيدۇ دەپ كېرەككە.

قادىر ھاپىز

ھەقىقەت مەرد ئۈچۈن كۆزنىڭ قاردىقى،
مىڭ قۇياش نۇرى بار دىلىنىڭ چىردىقى.
زاتىدىن تۈن خۇمار شەپىرەڭلەرگە،
قاراڭغۇدا چىراغنىڭ نېمە كېرىكى.

* * *

نەدە بار ھۈكەرنىڭ كۆكتىن كۆچكىنى،
نەدە بار گۆھەرنىڭ جۈتتىن ئۆچكىنى.
يانغىن بوپ لاۋۇلدار ئىجازەت كۈتمەي،
ھەقىقەت ئوتىنىڭ ھەربىر ئۇچقۇنى.

* * *

ياشا بولۇپ ئەلنىڭ مېھرىگە شەيدا،
تەرىڭدىن چۆللەردە باغ بولسۇن پەيدا.
بىبەھرى گىيادىن تۇپراقمۇ بىزار،
”مەن“لا دەپ ئۆتكەندىن ئەلگە نە پايدا.

كېرەم مېجىت

چىقسا تۆر بېشىغا گۆدەك بالىلار،
دېمىگىن سەن ئۇنى ئىشى چالىلار.
”ئەقىل ياشتا ئەمەس، باشتا“ دېگەنغۇ،
ئىش بۇزغان بالا ئەمەس، ئىچى ئالىلار.

* * *

يورغا يىل چاپسىمۇ قالمايدۇ ھېرىپ،
بىزلەرنى قېرىتار بىر يەرگە بېرىپ.
يىللارغا تەڭ تۇرۇپ ياشايمەن دېسەڭ،
قىل ھۈنەر-بىلىمگە ئەقلىڭنى سەرىپ.

* * *

ئەي دوستۇم، گەر تۇتساڭ ئىشنىڭ بېشىنى،
ئاڭقارغىن زەڭ قويۇپ ئىچى-تېشىنى.
تۇتمىساڭ توغاننى كەلكۈندىن بۇرۇن،
سۇ كېتىپ، قاشلايسەن ئېرىق قېشىنى.

ماخمۇت زەيىدى

ئەل ياخشى كۆرمەيدۇ ھۇرۇن كىشىنى،
قار باسدۇ ئۇنىڭ قالغان ئىشىنى.
ھۇرۇنغا بۇلۇتنىڭ سايىسىمۇ يۈك،
سەپەردە قۇم باسار ئۇنىڭ بېشىنى.

* * *

بىلىمدۇر خورمىس - تۈگىمەس مۈلۈك،
بولغۇسى سەپەردە دەرياغا كۆۋرۈك.
نۇر بىلەن ئاسمانغا يول سالدى ئادەم،
قەلەم ئۆز نۆۋىتىدە ئاسمانغا تۈۋرۈك.

ماخمۇت مەھەممەت

يالغانچى تۆھمەت توقار، ئىزا بولماس،
يالغاندىن ئۆزىگە ئالغا غىزا بولماس.
جاھاننى ئۆز كۆڭلىدەك سانايدۇ ئۇ،
سۆزىگە ئىشەنمىسەڭ، رىزا بولماس.

* * *

يۈرەكنىڭ تىلىدۇر شائىرنىڭ كۈيى،
ئۇ گويا شاۋقۇنلۇق دەريانىڭ سۈيى.
تىلىكى: شۇ كۈيى ياقسا ئېلىگە،
شۇ بولار ئەڭ كاتتا شائىرلىق تويى.

* * *

ئۆسسۈمۈ مەرتىۋەڭ ئامەت كېلىپ ئوڭ،
تۇتمىغىن ئۆزەڭنى دوستۇم زادى چوڭ.
ماختانچاق ئادەمنىڭ خارايتۇر ھالى،
مەنمەنلىك دەرىخى مېۋە بېرەر توڭ.

* * *

بولدى سېنىڭ كېسلىڭگە ھاراق سەۋەب،
ھاراققا بەگباش ئارزۇ، قاۋاق سەۋەب.
بەس، ئەمدى يېڭى ھايات باشلىشىڭغا،
ئەي يىگىت، بولسۇن ئاشۇ ساۋاق سەۋەب.

* * *

خۇشاللىققا بەلگە ئەمەس كۈلكىلا،
كىشى بەزەن خۇشال بولماس كۈلسىلا.
ئويلىمىغىن يىغا كۆرسەڭ قاينۇ دەپ،
ئاددىي ئەمەس ئىكەن ھايات ئانچىلا.

* * *

بەخت ھەركىمنىڭ چىن مۇددىئاسى،
ئۆزگىدۇر ھەركىمنىڭ ئاڭا باھاسى.
بەختىم شۇ: بىر ئۆمۈر ئەلنىڭ بەختىچۈن،
ئاتسام بارىمنى، بولسام پىداسى.

مەھەممەت رەھىم

كىشىلىك دۇنياسى زىددىيەتكە لىق،
دېڭىزمۇ دولقۇنلۇق، بەزىدە سىلىق.
زىددىيەت ئېيتىدۇ: بالام ئىنقىلاب،
ئۇنىڭدىن تۆرەلگەن نەۋرەم — يېڭىلىق.

* * *

جاھان قوينىنى يورۇتقان كۈرەش،
مەھكۈمنىڭ يېشىنى قۇرۇتقان كۈرەش.
قەيەردە زۇلۇمنىڭ ئۆسسە خورىكى،
شۇ يەردە ئۆزىنى تونۇتقان كۈرەش.

* * *

ئۆگىنىپ سائەتنىڭ ياۋاش تىلىنى،
يۈرگۈزۈپ، توختىتىپ باقتىم قىلىنى.
بىراق ۋاقىت سائەتتەك ياۋاش بولمىغاچ،
ھېچ نەرسە توسالماس ئۇنىڭ يولىنى.

* * *

تىنىمسىز ئاقىدۇ چارچىماس دەريا،
ۋاقتىمۇ دەريادەك ئاقىدۇ گويا.
شۇڭغۇساڭ دەرياغا ئالسىەن گۆھەر،
لەيلىسەڭ ئۆمرۈڭنى قىلىسەن زايا.

* * *

كشىلەر ياققۇرار سېخىلىقنى،
خەيرىخاھ، ھىممەتكە ئىجىللىقنى.
ۋاقتىنىڭ خاھىشى ئۇنىڭ ئەكسىچە،
ياققۇرار ئۇ سېنىڭ بېخىللىقنى.

* * *

ۋاقتىنى ئالتۇندىن قىممەت دەپ تۇرۇپ،
خەس بىلەن تەڭ قىلما بىكار ئولتۇرۇپ.
ۋاقتىنى قاقچۇرغان يوقۇق - كاۋاكىنى،
زەر گۆھەر بىلەنمۇ بولماس تولدۇرۇپ.

* * *

بۇلۇتسىز زىرائەت يامغۇرى ياغماس،
مېنەتسىز ھالاۋەت يامغۇرى ياغماس.
مىسلىسىز جاپالىق مەرىپەت ئىشى،
ئۇنىڭسىز سائادەت يامغۇرى ياغماس.

* * *

ئويۇڭگە قارىسام ئېلېكتر چىراق،
دىلىڭنى پايىقسام قاراڭغۇ، بىراق.
زامانىنىڭ سوئالى تۇرسا جاۋابسىز،
ساۋادىم بار دېيىش ئەقىلدىن يىراق.

* * *

ھايۋانمۇ بىر مەخلۇق، نادانمۇ مەخلۇق،
بۇلارغا كېرىكى تېرىكىلىك، توقلۇق.

خۇي - پەيلى جەھەتتىن ئوخشايدۇ ئۇلار،
جىسمانەن شۇنچە پەرق مەۋجۇت تۇرۇقلۇق.

* * *

ئۆمۈرنى ئوخشاتساڭ ئاققان ئېقىنغا،
ياشلىقنى ئوخشاتقىن چاقماق - چېقىنغا.
چېقىندەك چېقىڭدا باغلىغىن دەرھال،
بىلىم رىشتىسىنى يۈرەك قېتىڭغا.

* * *

ياشلىقتا باشلانغان ئويۇن - كۈلكىدىن،
غالبلىق جاي ئالار كۆڭۈل مۈلكىدىن.
ئادەتتە ياشلىقىم، دەپلا قالسىمەن،
نۆۋىتىڭ كەتكەندە ھايات ئىلكىدىن.

* * *

ياشلىقنىڭ ھۆسننى گۈلگە قىياس قىل،
بۇ گۈلنى جۇدۇندىن، زاغدىن خالاس قىل.
تۈزىمەس قەغەزگۈل بولمەن دېمەي،
تۈزىمەس خەلقىگە ئۇرۇق مىراس قىل.

* * *

باغۋەنسز ياشلىققا ئوغرى ھەمەپەس،
ئەڭ يامان ئوغرىسى ھاۋايۇھەۋەس.
تۇتۇلغان بولسىمۇ بارچە ئوغرىلار،
ياشلىقنىڭ ئوغرىسى تۇتۇلغان ئەمەس.

* * *

مۇھەببەت ھاياتقا چەكسىز ئەقىدە،
تەرىپى - تەسۋىرى مىڭ - مىڭ قەسىدە.
ئۆلۈمدىن كۈچلۈكمەن مۇھەببەت بىلەن،
ئۇنىڭسىز يۈرىكىم سالار بىھۇدە.

* * *

يىللارنى ئوخشاتسام ئۇچقان تۇرغىغا،
تۇرنىلار كېلىدۇ قايتىپ ئورنىغا.
كەلمەسكە كېتىپتۇ ياشلىقىم ئۇچۇپ،
غەپلەت تۇمارنى ئېسىپ بويىنغا.

* * *

ماختاشنى ئېغىزدا سۆيمەيدىغانسىز،
ئەمەلدە نېرى تۇر، دېمەيدىغانسىز.
كەلسە ئۇ تەخسىدە شېرىن سۆز بولۇپ،
ئۇنتۇپ تاماقنى يېمەيدىغانسىز.

* * *

ماختاشلار كۆڭۈلگە بەرگەندە لەززەت،
ئەقىلنىڭ كۆزىنى توسايدۇ غەپلەت.
ھەق سۆزدىن ماختاشنى ئەتىۋار بىلسەڭ،
تاغ بولۇر سەندىكى تۈگمىدەك ئىللەت.

نەمەت ناسىر

ئاقىللار سۆزىنى ئويلاپ سۆزلەيدۇ،
ئىشىدا يىراقتىن نىشان كۆزلەيدۇ.
نادانلار قۇرسا بۈگۈنى شەھەر،
ئەتىلا پۇشمان يەپ ئۇنى تۈزلەيدۇ.

* * *

چېقىمچى ئالدىڭدا ماختار گەپ بىلەن،
ئارقاڭدىن قارغايدۇ "توختا خەپ" بىلەن.
ھىجىيىش، ھومىيىش نۆۋىتى ئۇنىڭ،
ئالەمشار ئارىدىن ئالغان نەپ بىلەن.

* * *

بەزىلەر خەلق دەپ جاپا تارتىدۇ،
بەزىلەر تاپتىم دەپ يۈكنى ئارتىدۇ.
تەييارغا ھەييا بوپ يۈرگەن سايىقلار،
پۈچەك ياماققا ۋىجدان ساتىدۇ.

* * *

پاك نىيەت قىلىدۇ ياخشىنى ئۈلگە،
بېغىنى ئورايدۇ خۇش پۇراق گۈلگە.
ئەل ئۈچۈن نەپ بېرىش ئاڭا شان - شەرەپ،
غادا يىغان كىشىنى تەڭ كۆرەر نۆلگە.

* * *

باغ دېمەس كىشىلەر تىكەنلىك يەرنى،
مەرد دېمەس ھېچقاچان ئىش سۆيىمەس
ئەرنى.

ئەزىزلەپ بېشىدا كۆتۈرىدۇ ئەل،
ئەلنىڭ غېمىنى يەپ كىم تۆكسە تەرنى.

هاكىم جاپپار

مەنمەنچىگە باشقىلار زادى يارماس،
يامشار ئۇ ئېگىزگە، پەسكە قارماس.
قاپلىغاچقا كۆڭلىنى پەسكەشلىك كىرى،
ھەق بىلەن ناھەقنى پەقەت ئايرىماس.

* * *

ئىلىم - پەن كۆتۈرمەس ئالدامچىلىقنى،
ياھەيۋىنى ياكى چاپانچىلىقنى.
بولمايدۇ ھېچقاچان ئەپلەشتۈرگىلى،
سەممىيلىك بىلەن يالغانچىلىقنى.

* * *

ئىچى تارنىڭ كەسپى ھەسەت، كۈنچىلىك،
سىغمايدۇ ھەقىقەت ئاڭا قىلچىلىك،
غاداىغىنى بىلەن يۈرىكى پوك - پوك،
چۈنكى ۋۇجۇدىدا دەسمى شۇنچىلىك.

* * *

بىرلىك ئۈمىدۈك چىڭ بولسا، قۇدرەت
تولىدۇ،
شۇ قۇدرەتتىن ئەلگە بەخت كېلىدۇ.

ئەل يىغلىسا كۆزۈڭدىن تۆكۈلمەسمۇ ياش،
ئەل كۈلسىلا، سېنىڭمۇ كۆڭلۈڭ كۈلىدۇ.

* * *

ھە دېسە، مەن بىلىمەن دېمە ھەممىنى،
“مەن” ئايرىيدۇ ھەقىقەتتىن، ئاممىدىن
سېنى.
“مەن” دېمەستىن زادى كىم شەرمەندە
بولغان،
كىم تارتىمىغان دۇنيادا “مەن” نىڭ دەردىنى؟

ھوشۇر ئىبراھىم

باشقىلار چاينىغان ناندا تەم بولماس،
ئۆز ھالال ئەجرىڭنىڭ نەرقى كەم بولماس.
ھەمىشە ئۆزگىنىڭ ئىزىدىن ماڭساڭ،
ئۆمۈر بويى سەندە ئەقىل - پەم بولماس.

* * *

نامەردلەر ئۆتىدۇ يالغان گەپ قىلىپ،
ئازدۇرۇپ ئۆتۈشنى شان - شەرەپ بىلىپ.
مەقسىتى مەرتىۋە ئىزدەش، سەمىرىش،
باشقىلار ئەجرىدىن ھايان نەپ ئېلىپ.

ئوسمانجان ساۋۇت

تەئەججۇپ ئەيلىمە چاقتى دەپ چايان،
بۇ ئاڭا تۇغما خۇي، ھەممىگە ئايان.
تىخ ئۇرۇپ تەنلەرگە تاپالماس لەززەت،
پەقەت ئۇ قىلدۇ پەيلىنى يامان.

* * *

”بۇ يەرنى سۇ باسسۇن، كېتەي مەن بەدەر،
تاپارمەن ياخشى يەر ۋە ياخشى دىلبەر“
دېدى بىر دوستىمىز ئاغرىنىپ يۇرتتىن،
دېدىم مەن: ”ياخشى سەن — ياخشى
ھەممە يەر“

* * *

ۋەدىدە تۇرمايدۇ ۋاپاسىز كىشى،
جانانغا يېتەلمەس جاپاسىز كىشى.
قۇل تۇرۇپ ”شاھ مەن“ دەر ھاپاسىز كىشى،
قۇياشتەك نۇرلۇقتۇر تاماسىز كىشى.

* * *

ھەسەتنى تەرك ئەتكىن ھاياتىمەن دېسەڭ،
”ئۆزەم“ گە قۇل بولما ئازادىمەن دېسەڭ.

پەخرىگىنى قوزغىغاي دوستلار غەلىبىسى
ئېلىمگە، خەلقىگە قاناتمەن دېسەڭ.

* * *

ھەقىقەت كەمەرىدە باغلاي بىلىمنى،
بۇ يولدا ئاققۇزاي مەيلى قېنىمنى.
يالغان سۆز، لاپ بىلەن تاج كىيگىنىمدىن،
رازىمەن راست سۆزلەپ بەرسەم جېنىمنى.

ئىمىن تۇرسۇن

كۆرمىسەممۇ مەيلى راھەت ئۆمرۈمدە مەن،
جانانمغا تىلەي ئەزگۈ كۆڭلۈمدە مەن.
يەتسە قۇربىم، ئاڭا جەننەت بەرپا قىلىپ،
ساقى بولاي، بەزمە تۈزۈپ كۆكسۈمدە
مەن.

* * *

بەزى مەخلۇق يار - دوستىغا توزاق بولۇر،
تۆھمەت بىلەن ئوت يېقىشقا قوزاق بولۇر.
يامانلىقتىن ئۆزگە ئەمەل ئۇنىڭغا يات،
گۇناھسىزنى كۆيدۈرۈشكە دوزاخ بولۇر.

* * *

ھەقىقەتنىڭ چوڭ دۈشمىنى كۆڭلى قارا،
ئىش - ئەمەلى پىتنە تېرىش ئىل - يۇرت
ئارا.
بىرەر مەزگىل تاپماي بازار ھايانكەشتەك،
بارار جايى قۇتۇلغۇسىز تەھتىسارا.

ياسىن خۇدابدەردى

قەدرىن بىل، سەن ئۈچۈن ھايات بىر قېتىم،
ئۆزەڭنى بىلەلمەي قالمىغىن يېتىم.
نە مەنسەپ، بايلىق باقۇۋەند ئەمەس،
ئەلگە بېغىشلانساڭ ئاشار قىممىتىڭ.

* * *

ياخشىنىڭ يولغا سالسام پايانداز،
ھەسەتخور بەندىلەر قىلار ئېتىراز.
ئاق كۆڭۈل ئىنسانغا تاغلار باش ئېگەر،
يۇلتۇزنى گۈل قىلىپ سۇنساڭ يەنە ئاز.

* * *

ھەسەتخور ياشايدۇ خەقنى كۆرەلمەي،
كۆتۈرۈپ بېشىنى ئەركىن يۈرەلمەي.
ئۇ ياشار گويا بىر تىرىك مۇردىدەك،
يىغلاشنى بىلەلمەي ياكى كۈلەلمەي.

* * *

كەمتەرگە كەمتەر بول، ئەگىكىن ھامان
باش،
ئۆزەڭنى ئاي بىلىسەڭ، ئۇنى بىل قۇياش.

تەكەببۇر ئالدىدا ئۆكچەيمە ھەرگىز،
ئۆلسەڭمۇ كۆزۈڭدىن ئاققۇزمىغىن ياش.

* * *

دەھشەتتۇر دانالار يېشى تۆكۈلسە،
دانىشمەن ئۈستىدىن نادانلار كۈلسە.
مىڭ ئەپسۇس غادا يىغان مەلئۇن ئالدىدا،
ئالتۇندەك پازىلنىڭ قەددى پۈكۈلسە.

* * *

رازىمەن بەختىمنى ئەجرىدىن تاپسام،
خەلقىمنىڭ ئارزۇسىن شېئىرىمغا قاتسام.
سېزىمەن ئۆزەمنى بېھىش - جەننەتتە،
كۆز يۇمۇپ ۋەتەننىڭ قوينىدا ياتسام.

* * *

ھاياتنىڭ باغرى كەڭ، سەپىرى ئۇزاق،
بېسىلغان ھەر قەدەم ئەسلى بىر سىناق.
كىم كەڭنى تار قىلسا، يىللىقنى سوغاق،
بولغۇسى خەلقنىڭ قەلبىدىن يىراق.

柔巴依选

铁依甫江整编

(维吾尔文)

民族出版社出版 新华书店发行

民族印刷厂印刷

开本：787×1092毫米 1/36 印张：3 3/4

1988年10月第1版

1988年10月北京第1次印刷

印数：0001—2,000册

统一书号：M10049(4)240 定价：0.74元

ISBN 7-105-00375-8/I·74

责任编辑：赛买提

封面设计：刘家峰

统一书号：M10049(4)240 定价：0.74元

ISBN 7-105-00375-8/I·75